Nr. 48 Łódź, dnia 29 listopada 1926 r. Rok 7.

Opłata pocztowa opłacona ryczałtem.

Dziennik Urzędowy

Województwa Łódzkiego

Prenumerata wynosi:
Miesięcznie . . . . 50 groszy
Kwartalnie . . . . 1.50 groszy
z odnoszeniem do domu.
Cena numeru pojed. 15 gr. Konto w P. K. O. 30091.

TELEFON 284 i 253

Redakcja i Administracja
pokój 33 pokój 67.
Łódź, Województwo, ulica Zawadzka Nr. 11
Redaktor przyjmuje od 12-ej do 1-ej.
Administracja czynna od 11 rano do 2-ej po poł.

„Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. — Cena ogłoszeń: drobne 6 groszy za wyraz najmniej 60 groszy. Zwyczajne: 15 groszy za wiersz milimetrowy (strona 4 szpalty).

Każda nowa podwyżka taryfy obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od dnia zmiany cen, bez uprzedniego zawiadomienia.

Ogłoszenia miejscowe, zamiejscowe i zagraniczne przyjmowane są tylko przez Biuro „Administracja", Łódź, Piotrkowska 73, tel. 25-53

TREŚĆ:

442

USTAWA

z dnia 1 lipca 1926 r.

o opłatach stemplowych.

(Dokończenie)

Rozdział dwudziesty piąty.

Pisma, stwierdzające dział majątku wspólnego.

Art. 131. Opłacie stemplowej, ustanowionej w rozdziale niniejszym, podlegają:

1) pisma, stwierdzające umowę o dział majątku wspólnego, na mocy której bądź każdy ze współwłaścicieli otrzymuje część majątku w naturze (część fizyczną), bądź też jeden lub kilku współwłaścicieli otrzymują cały majątek lub część majątku w naturze, a innych współwłaścicieli spłacają;

2) sprzedaż drogą licytacji celem zniesienia wspólności, jeżeli majątek wspólny nabywają z licytacji: jeden ze współwłaścicieli lub niektórzy z nich;

3) orzeczenie sądowe, dokonywające działu majątku wspólnego.

Pisma powyższe nie podlegają opłacie, jeżeli mają za przedmiot:

a) dział wspólności, która wynikła wyłącznie z dziedziczenia, zapisu lub darowizny;

b) podział wspólnoty gruntowej, podlegający zatwierdzeniu przez władze ziemskie.

Art. 132. Opłatę oblicza się co do każdego uczestnika działów, otrzymującego część fizyczną, której wartość jest wyższa niż wartość części idealnej, należącej do niego przed działem; przy obliczeniu wartości nie potrąca się długów. Obliczenia tego dokonywa się oddzielnie co do rzeczy nieruchomych (art. 12), a oddzielnie co do przedmiotów innego rodzaju; nieruchomości, znajdujące się zagranicą, nie wchodzą w rachubę.

Opłata wynosi:

a) 4% od nadwyżki w wartości rzeczy nieruchomych;

b) 1% od nadwyżki w wartości przedmiotów innego rodzaju.

Gdy wspólność wynikła częściowo z dziedziczenia, zapisu lub darowizny, a częściowo z innych tytułów, to ustala się nadwyżkę w sposób, wskazany w ustępie poprzednim. Opłatę wymierza się tylko od tej części nadwyżki, która odpowiada stosunkowi, w jakim wartość udziałów, nie wynikłych z dziedziczenia, zapisu lub darowizny (lecz opierających się na innych tytułach) pozostaje do wartości całego majątku, podlegającego działowi.

Nie oblicza się opłaty co do nabywcy, należącego do osób, wymienionych w art. 16. Osoby te są wolne od solidarnego obowiązku uiszczenia opłat, obliczonych co do innych nabywców.

Postanowienia artykułu niniejszego stosuje się odpowiednio w razie przyznania całego majątku wspólnego jednemu z uczestników działu lub niepodzielnie niektórym uczestnikom.

Do orzeczenia sądu polubownego, którem dokonano działu majątku wspólnego (art. 131, punkt 3) stosuje się art. 60.

Rozdział dwudziesty szósty.

Pisma, stwierdzające ugodę (układ pojednawczy).

Art. 133. Ugoda, zawierająca uznanie zobowiązania, które wynikło z uprzednio sporządzonej czynności prawnej, pismem nie stwierdzonej, podlega takiej opłacie stemplowej, jaka się należy od pisma, stwierdzającego ową uprzednio sporządzoną czynność prawną.

Jeżeli uprzednio sporządzona czynność była już stwierdzona pismem, od którego uiszczono należną opłatę stemplową, to ugodę uważa się tylko za ponowne stwierdzenie owej czynności i stosuje się art. 3.

Ugoda, powodująca powstanie nowego zobowiązania, podlega takiej opłacie, jaka winna być uiszczona od pisma, stwierdzającego powstanie tego nowego zobowiązania.

Ugoda, zawierająca uznanie zobowiązania, które wynikło nie z czynności prawnej, lecz z innego tytułu, podlega opłacie, która należy się od obligu według przepisów art. 114.

Wolne są od opłaty ugody, zawarte w sądowem postępowaniu spornem, z wyjątkiem ugód, powodujących przejście własności nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych. Te ostatnie podlegają opłatom według przepisów rozdziału dziesiątego, względnie jedenastego ustawy niniejszej.

Opłatę od ugody, wymierzoną przez kancelarję sądową (art. 30, punkt 3) należy uiścić w ciągu 3-ch tygodni od doręczenia nakazu płatniczego.

Rozdział dwudziesty siódmy.

Pisma, stwierdzające umowy przygotowawcze oraz punktacje.

Art. 134. Pismo, stwierdzające umowę przygotowawczą, zobowiązującą do zawarcia w przyszłości umowy ostatecznej, podlega opłacie w wysokości 0,2% od sumy, która ma być podstawą wymiaru opłaty od umowy ostatecznej. Jeżeli jednak opłata od umowy ostatecznej jest niższa, aniżeli 0,2%, to od umowy przygotowawczej należy uiścić tę niższą opłatę.

Pismo, stwierdzające umowę w przedmiocie otwarcia kredytu, podlega — o ile chodzi o kredyt wekslowy — opłacie w wysokości 3 zł., w innych przypadkach — opłacie w wysokości 0,1% od sumy kredytu. Nie podlega opłacie pismo, stwierdzające przyrzeczenie udzielenia pożyczki w kwocie ściśle określonej.

Za pismo, stwierdzające umowę przygotowawczą, uważa się również pokwitowanie z otrzymania zadatku.

Art. 135. Punktacje, t. j. pisma, tymczasowo stwierdzające istotne punkty umowy, a wiążące konrahentów tak, jak umowa ostateczna, podlegają opłacie, ustanowionej dla tego rodzaju umowy, jaką stwierdzają punktacje.

Opłatę, uiszczoną przy spisaniu punktacyj, potrąca się od opłaty, należnej od umowy ostatecznej w razie jej spisania.

Rozdział dwudziesty ósmy.

Pokwitowania.

Art. 136. Pokwitowania z odbioru pieniędzy, papierów wartościowych i innych przedmiotów, podlegają zasadniczo opłacie 20 gr.

Jeżeli jednak pokwitowanie zawiera zarazem zezwolenie na wykreślenie wpisu w księdze wieczystej, to podlega opłacie według art. 139.

Jeżeli pismo, stwierdzające czynność prawną, wymienioną w art. 72, 90, 93, 95, 96, 103, 114, 115, 116, 118 lub 134, ujęto w formę pokwitowania, to rozdział niniejszy nie ma zastosowania i pismo takie podlega opłacie stosownie do rodzaju tej czynności prawnej, którą stwierdza.

Art. 137. Wolne są od opłaty stemplowej pokwitowania:

1) stwierdzające odbiór przedmiotów, których wartość nie przewyższa 50 zł.;

2) stwierdzające zwrot pieniędzy, złożonych na oprocentowanie przedsiębiorstwu, trudniącemu się czynnościami bankierskiemi (art. 118), jeżeli zwrócona kwota nie przewyższa 100 zł.;

3) umieszczone w tekście tej umowy, której wykonanie stwierdzają (art. 2), oraz umieszczone na rachunkach, a dotyczące należności, stwierdzonej rachunkiem;

4) wydawane w obrocie wewnętrznym jednego i tego samego przedsiębiorstwa, w szczególności też między jego oddziałami;

5) tyczące się uiszczenia daniny publicznej lub kary pieniężnej albo zwrotu nienależnie uiszczonej daniny lub kary;

6) stwierdzające odbiór wynagrodzenia za świadczenia, stanowiące obowiązek publiczno-prawny;

7) stwierdzające spłatę kapitału lub odsetek w przypadkach pomocy kredytowej, przewidzianych w punkcie 4 art. 120;

8) wydane przez Skarb Rzeczypospolitej, przez Bank Polski oraz przez osoby, wymienione w art. 16;

9) stwierdzające odbiór kwot, należnych z tytułu stosunku służbowego;

10) stwierdzające odbiór od spółdzielni: udziału, dopłaty i udziału w zyskach, jak również uiszczenie dopłaty na rzecz spółdzielni;

11) stwierdzające uiszczenie sumy, należnej z powodu sprzedaży zagranicznych środków płatniczych lub złota i srebra w sztabach lub papierów wartościowych albo na mocy: weksla, czeku, przekazu przenośnego zapomocą indosu (art. 127), składowego dowodu zastawniczego (warrantu), lub obligu na zlecenie (art. 301 kodeksu handlowego austrjackiego i § 363 kodeksu handlowego niemieckiego);

12) tyczące się obrotu pocztowego i telegraficznego, jako też przewozu kolejami żelaznemi i statkami;

13) tyczące się obrotu oszczędnościowego i czekowego Pocztowej Kasy Oszczędności, Centralnej Kasy Spółek Rolniczych, gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych i spółdzielni, należących do związku rewizyjnego (art. 68 i 70 ustawy z dnia 29-go października 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733);

14) tyczące się stosunków prawnych między spółdzielnią a jej członkami, o ile te stosunki mieszczą się w granicach działalności podstawowej, określonej statutem.

Art. 138. Do uiszczenia opłaty jest obowiązana osoba, wydająca pokwitowanie, a przy pokwitowaniach, wystawionych zagranicą — odbiorca.

O ile opłaty nie pobiera notarjusz lub sąd (art. 27, 28, 30, 31), należy ją uiścić przy podpisaniu powitowania — względnie w ciągu trzech tygodni po odbiorze pokwitowania z zagranicy — zapomocą skasowania znaczków stemplowych przez ich przepisanie początkowemi lub końcowemi wyrazami tekstu, albo datą skasowania i nazwiskiem lub firmą kasującego, a w przypadkach wydawania kwitów z księgi grzbietowej — w sposób, przewidziany w art. 26.

Podwyżkę stemplową (art. 42) oblicza się w wysokości 25-krotnej.

Rozdział dwudziesty dziewiąty.

Pisma, niewymienione w rozdziałach poprzednich.

Art. 139. Pisma, stwierdzające czynności prawne, unormowane przez prawo prywatne, a niewymienione w rozdziałach: dziesiątym do dwudziestego ósmego, jak również pisma, wymienione w punkcie b) art. 4, podlegają opłacie według artykułu niniejszego, jeżeli je sporządzono lub uwierzytelniono sądownie lub notarjalnie albo zgłoszono do rejestracji (na obszarze, na którym obowiązuje prawo cywilne rosyjskie).

Opłata wynosi zasadniczo 3 zł. O ile jednak wartość przedmiotu może być określona i jest w treści pisma wyrażona sumą pieniężną, nie przenoszącą 1000 zł., ale wyższą niż 100 zł., to opłata wynosi 1 zł.; o ile zaś suma ta nie przenosi 100 zł. — opłata nie należy się.

Wolne są od opłaty:

1) zezwolenia na wykreślenie wpisu w księdze wieczystej w przypadkach, wymienionych w art. 137;

2) wszelkie pisma, wymienione w ustępie pierwszym niniejszego artykułu, jeżeli wystawcą pisma jest wyłącznie Bank Polski.

Rozdział trzydziesty.

Podania.

Art. 140. Opłacie stemplowej podlegają podania, wnoszone do urzędów państwowych oraz protokóły, spisane przez te urzędy, a zastępujące podania.

Podania, wnoszone do urzędów samorządowych w sprawach, należących do ich zakresu działania, nie podlegają opłatom w myśl niniejszej ustawy nawet w tych wypadkach, gdy dla rozstrzygnięcia sprawy jest niezbędny udział władzy państwowej.

Z postanowień części pierwszej ustawy niniejszej stosuje się do opłat od podań jedynie art.: 18, 34, 38, 39, 50 i 51.

Art. 141. Ustawy niniejszej nie stosuje się do podań, wnoszonych:

1) do sądów (powszechnych i szczególnych) w tych rodzajach postępowania, których tyczą się postanowienia o opłatach sądowych;

2) do polskich przedstawicielstw dyplomatycznych i konsulatów;

3) do urzędów państwowych w Polsce za pośrednictwem konsulatów polskich; podania takie podlegają przepisom o opłatach konsularnych (art. 25 ustawy z dnia 11 listopada 1924 roku Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 944);

4) do państwowych urzędów miar o dokonanie czynności legalizacyjnych lub rzeczoznawczych;

5) do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach, tyczących się ochrony wynalazków, wzorów lub znaków towarowych;

6) do archiwów państwowych;

7) do Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie oraz do podwładnych mu organów;

8) w postępowaniu przed urzędami rozjemczemi do spraw najmu (art. 14—22 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406);

9) w postępowaniu, tyczącem się operatów pomiarowych (katastralnych);

10) w postępowaniu, tyczącem się uregulowania struktury drobnych gospodarstw rolnych (scalania gruntów, podziału wspólnot, likwidacji lub ścisłego określenia rozmiaru serwitutów, zamiany gruntów) oraz w postępowaniu urzędów ziemskich, przewidzianem w art. 31 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706);

11) w postępowaniu, przewidzianem w ustawie elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 277);

12) w sprawie zezwolenia na publiczne wyświetlanie obrazów i reklam;

13) w gospodarczych sprawach urzędów państwowych, a w szczególności podań, tyczących się:

a) stosunku do kolei żelaznych, poczty, telegrafu, telefonu, pocztowej kasy oszczędności i innych urządzeń użyteczności publicznej, o ile te przedsiębiorstwa i urządzenia są własnością Państwa lub pozostają pod jego zarządem,

b) zezwolenia na produkcję lub sprzedaż przedmiotów monopolowych,

c) wynagrodzenia szkody lub zwrotu wydatków, poniesionych celem zapobieżenia szkodzie.

d) majątków prywatnych, pozostających pod zarządem Państwa.

Art. 142. Wolne są od opłat stemplowych podania:

1) zawierające wnioski w sprawach publicznych albo wiadomości, udzielone w sprawie publicznej w myśl obowiązującego przepisu lub na żądanie władzy; w szczególności wolne są od opłat stemplowych podania w sprawach budowy szkół, regulacji rzek, zabudowania górskich potoków, meljoracyj rolnych, budowy mostów i t. p.;

2) tyczące się wyborów do Sejmu i Senatu, do ciał reprezentacyjnych samorządowych i do komisyj podatkowych;

3) w sprawach służby wojskowej, osobistych świadczeń wojennych i obowiązku odstępowania na rzecz Państwa zwierząt pociągowych i wozów;

4) osób, odznaczonych za zasługi publiczne, jeżeli podanie tyczy się odznaczenia;

5) osób, które pozostają lub pozostawały w służbie Państwa, związków komunalnych lub innych związków przymusowych oraz członków rodzin tych osób — w sprawach, tyczących się stosunku służbowego, jak również podania o posady w urzędach państwowych;

6) w sprawach nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej;

7) tyczące się ustawowo nakazanych zwolnień, obniżek lub odroczeń w zakresie danin publicznych;

8) o zwrot daniny publicznej, nienależnie pobranej, jeżeli ją uiszczono bez wymiaru urzędowego, lub w kwocie wyższej niż ustalona urzędownie;

9) w sprawie nadania ziemi na mocy ustawy o wykonaniu reformy rolnej, nadania ziemi żołnierzom wojska polskiego lub inwalidom wojennym, jako też w sprawach, tyczących się pomocy kredytowej dla osadników i reemigrantów;

10) w sprawie przymusowego wywłaszczenia na użytek publiczny, jak również w sprawie przejęcia przez Skarb Państwa nieruchomości na cele parcelacji i osadnictwa, wnoszone przez osoby, których majątek ulega wywłaszczeniu lub przejęciu;

11) tyczące się ubezpieczeń przymusowych;

12) w sprawach, należących do zakresu działania Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i podwładnych temuż Ministerstwu urzędów, o ile zawierają prośbę o pracę, ochronę lub opiekę albo zgłoszenie zapotrzebowania pracowników, lub o ile tyczą się rejestracji związków zawodowych i pracowniczych kas przezorności, jak również w sprawach, tyczących się umów zbiorowych;

13) wnoszone przez spółdzielnie i przez związki rewizyjne do Rady Spółdzielczej w zakresie jej właściwości, jako też wnoszone przez związki rewizyjne do innych władz państwowych w sprawach spółdzielni;

14) tyczące się spraw, należących do zakresu działania instruktora stowarzyszeń przemysłowo-rzemieślniczych;

15) tyczące się czynów, za które grozi kara, przewidziana w kodeksie karnym albo w przepisach administracyjnych lub skarbowych, w szczególności też występków i wykroczeń służbowych;

16) tyczące się nabycia i utraty obywatelstwa drogą opcji, opartej na traktacie międzypaństwowym;

17) osób, których stan niezamożności jest niewątpliwie znany urzędowi, mającemu załatwić podanie, jeżeli uiszczenie opłaty nie jest możliwe bez dotkliwego uszczerbku majątkowego;

18) osób, dotkniętych klęską żywiołową, o zapomogi lub ulgi;

19) w sprawach pomocy państwowej na odbudowę budynków, zniszczonych lub uszkodzonych na skutek działań wojennych;

20) wnoszone na mocy ustawy o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek (Dz. U. R. P. z r. 1920 Nr. 24, poz. 143): w sprawie świadczeń przymusowych, wywłaszczenia lub regulacji działek budowlanych;

21) w sprawach publicznych zgromadzeń i wykładów;

22) o zezwolenie na urządzenie widowiska lub koncertu publicznego, jeżeli dochód jest przeznaczony w całości na cele społeczne, oświatowe lub kulturalne;

23) o wydanie świadectw, których posiadanie jest nakazane przez obowiązujące przepisy ze względów publicznych, świadectw szczepienia ospy oraz świadectw ubóstwa;

24) o zezwolenie na przekazanie waluty obcej zagranicę, jeżeli kwota, która ma być przekazana, nie przewyższa 200 zł.;

25) o wydanie wyciągów i innych świadectw z akt stanu cywilnego;

26) o zaświadczenie na wtóropisie, odpisie lub tłumaczeniu (art. 3), iż opłatę od pisma pierwszego uiszczono.

Art. 143. Podanie, od którego opłatę uiszczono, wniesione do urzędu niewłaściwego, a następnie skierowane dokąd należy, nie podlega ponownej opłacie.

Art. 144. Uwolnienie osobiste od opłat, przewidzianych w rozdziale niniejszym, służy:

1) Skarbowi Rzeczypospolitej oraz osobom, wymienionym w art. 16;

2) związkom komunalnym i innym związkom przymusowym na obszarze Rzeczypospolitej;

3) kościołom i gminom wyznaniowym, przez Państwo Polskie uznanym;

4) Bankowi Polskiemu;

5) gminnym kasom pożyczkowo-oszczędnościowym;

6) państwom obcym — z zastrzeżeniem wzajemności.

Uwolnienie, służące fundacjom, zakładom i zrzeszeniom (punkt 1), tyczy się również podania o zatwierdzenie statutu.

Art. 145. Tytułem opłaty od podania należy uiścić zasadniczo:

1) w każdym przypadku 3 zł.;

2) po 50 gr. od każdego załącznika, jako też od każdego dalszego egzemplarza lub odpisu podania, wraz z niem złożonych. Opłata od załącznika należy się bez względu na to, czy jest nim oryginał czy odpis i czy od niego uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę, czy nie uiszczono. Jeżeli jednak załącznikami do podania są papiery wartościowe, to nie podlegają opłacie jako załączniki.

Podanie ponowne, przy którem jedynie zostają złożone załączniki, potrzebne do załatwienia pierwszego podania, nie podlega opłacie; od załączników opłaca się jednak po 50 gr. od sztuki.

Art. 146. Opłacie w wysokości 10 zł. w każdym przypadku oraz w wysokości 50 gr. od każdego załącznika, dalszego egzemplarza i odpisu (według zasad, podanych w art. 145) podlegają:

1) podania o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego, albo na urządzenie lub zmianę instalacji w zakładzie takiego przedsiębiorstwa, jeżeli załatwienie podania według obowiązujących przepisów wymaga oględzin na miejscu;

2) podania o nadanie uprawnień górniczych;

3) podania o wpis do księgi wodnej.

Art. 147. Podanie, w którem petent żąda zmiany decyzji, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty, cła), podlega opłacie w wysokości 2 zł. Jeżeli jednak suma sporna nie przewyższa 100 zł., to opłata przy sumie spornej, przewyższającej 50 zł., wynosi 50 gr.; przy sumie zaś, nie przekraczającej 50 zł., podanie jest wolne od opłaty.

Od załączników, egzemplarza drugiego i następnych oraz odpisów opłata nie należy się.

Art. 148. Podanie, wniesione do urzędu państwowego przez jedną osobę, choćby dotyczyło dwu lub więcej przedmiotów, podlega jednokrotnej opłacie według stopy najwyższej.

Podanie, wniesione przez dwie lub więcej osób albo przez ustawowego zastępcę lub pełnomocnika

dwu lub więcej osób, podlega opłacie jednokrotnej wtedy tylko, gdy pochodzi od współwłaścicieli i dotyczy ich majątku wspólnego lub jeżeli wyrażone w podaniu żądanie opiera się na tych samych tytułach prawnych. W braku powyższych warunków opłatę należy uiścić tyle razy, ile osób wymieniono w podaniu w charakterze petentów.

Art. 149. Na żądanie osoby, składającej podanie, będzie wydane pokwitowanie z przyjęcia podania, wymieniające: imię i nazwisko lub firmę petenta, krótką treść podania oraz kwotę uiszczonej opłaty stemplowej. Pokwitowanie takie podlega opłacie 20 gr.

Art. 150. Za załatwienie podań, wniesionych do urzędów państwowych, a nie wymienionych w art. 141, nie mogą być pobierane żadne opłaty, nieprzewidziane w niniejszej ustawie (w szczególności też opłaty tytułem zwrotu kosztów papieru lub druku).

Postanowienie powyższe nie zmienia jednak obowiązujących przepisów w przedmiocie zwrotu kosztów podróży, oględzin (w szczególności też badań lekarskich, chemicznych i t. p.), oraz ogłoszeń.

Art. 151. Opłatę uiszcza się przez naklejenie znaczków stemplowych na pierwszej stronicy podania. Można ją uiścić także gotówką w kasie skarbowej i dołączyć do podania kwit kasowy lub uzyskać pokwitowanie kasy na samem podaniu.

Przy wniesieniu podania drogą telegraficzną umieszcza się znaczki stemplowe lub kwit kasowy na blankiecie telegramu. Urząd, przyjmujący telegram, wymienia kwotę uiszczonej opłaty w tekście telegramu lub zaznacza, że opłaty nie uiszczono; przy ustaleniu należności za telegram liczy się również wyrazy, tyczące się opłaty stemplowej.

Art. 152. Podaniu, podlegającemu opłacie, jeżeli jej wcale nie uiszczono lub uiszczono niedostatecznie, urząd nadaje bieg właściwy dopiero po uiszczeniu należnej opłaty. Urząd wzywa petenta, względnie jednego z petentów, do uiszczenia kwoty, której brakuje. Przeciw temu wezwaniu niema środka odwoławczego.

Urząd ma jednak załatwić podanie mimo nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty:

a) jeżeli za niezwłocznem załatwieniem przemawiają względy publiczne lub wzgląd na poważny interes petenta;

b) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin prekluzyjny;

c) jeżeli podanie wniosła osoba, zamieszkała zagranicą, bez pośrednictwa konsulatu polskiego.

W przypadkach, przewidzianych w punktach a), b), urząd wzywa petenta, względnie jednego z petentów, aby w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia wezwania uiścił opłatę stemplową wraz z kosztami doręczenia; w razie bezskutecznego upływu tego terminu urząd zarządza przymusowe ściągnięcie kwot, wymienionych w wezwaniu wraz z kosztami egzekucyjnemi; sposób ściągnięcia określi rozporządzenie.

W przypadku, przewidzianym w punkcie c), urząd przesyła odpowiedź na podanie właściwemu konsulatowi polskiemu, który ją doręcza petentowi za uprzedniem pobraniem opłaty konsularnej.

Art. 153. Opłata, nienależnie od podania uiszczona, zostanie zwrócona na wniosek petenta, złożony — nie później niż w ciągu miesiąca od dnia uiszczenia — temu urzędowi, do którego wniesiono podanie, względnie temu od którego otrzymano wezwanie do uiszczenia opłaty (art. 152).

Urząd przesyła wniosek wraz ze swą opinją tej izbie skarbowej, w której okręgu ma siedzibę, celem wydania decyzji co do zwrotu opłaty. Zwrot opłat, niezależnie uiszczonych od podań, skierowanych do Ministerstwa Skarbu, zarządza to Ministerstwo.

Rozdział trzydziesty pierwszy.

Świadectwa.

Art. 154. Świadectwa, wydawane przez urzędy państwowe, nie wyłączając sądów i notarjuszów, podlegają zasadniczo opłacie w wysokości 3 zł.

Świadectwa szkolne, dowody osobiste, zawierające zezwolenie na wyjazd zagranicę, protesty weksli, czeków i innych dokumentów, sporządzone przez urzędy pocztowe, jako też świadectwa, wydawane w postępowaniach, wymienionych w art. 141, nie podlegają opłatom stemplowym, przewidzianym w ustawie niniejszej.

Poza przypadkami, przewidzianemi w ustępie poprzednim, za wydanie świadectwa przez urząd państwowy nie ma być pobrana żadna opłata, nieprzewidziana w niniejszej ustawie (w szczególności też tytułem zwrotu kosztów papieru lub druku); postanowienie to nie dotyczy kosztów ogłoszeń.

Z postanowień części pierwszej niniejszej ustawy stosuje się do opłat od świadectw jedynie art. 18, 38, 39, 50 i 51.

Art. 155. Wyciągi i inne świadectwa z akt stanu cywilnego (z ksiąg metrykalnych) podlegają od każdego zaświadczonego faktu urodzin, zaślubin lub śmierci:

a) opłacie w wysokości 3 zł., jeżeli są wydawane poza obszarem, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, o ile koszty utrzymania urzędu stanu cywilnego ponosi Państwo;

b) opłacie w wysokości 1 zł. w innych przypadkach.

Wolne są od opłaty — pod warunkiem wzajemności — wyciągi i inne świadectwa z akt stanu cywilnego, tyczące się wymienionych w art. 88 osób urzędowych, wchodzących w skład przedstawicielstw dyplomatycznych i konsularnych oraz członków ich rodzin.

Art. 156. Opłatom wyższym ponad zasadniczą (art. 155) podlegają:

	opłata wynosi
1) akt nadania obywatelstwa polskiego	50 zł.
2) akt zezwolenia na zmianę nazwiska	200 zł.

Władza, nadająca obywatelstwo lub zezwalająca na zmianę nazwiska, może zwolnić petenta od opłaty całkowicie lub częściowo ze względu na jego stan majątkowy lub ze względów natury publicznej.

3) zezwolenie na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca . .	1% od nominalnej sumy nabycia (art. 3 ustawy z dnia 24 marca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 178), nie więcej jednak jak 500 zł.
4) zatwierdzenie statut spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej albo zmian w statucie, jak również zezwolenie spółce zagranicznej na działalność w Państwie Polskiem lub na powiększenie kapitału .	100 zł.
5) zezwolenie na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego, wymagającego koncesji	20 zł.

Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu może obniżyć opłatę dla niektórych kategoryj przedsiębiorstw do 3 zł.

6) zezwolenie na przedłużenie godzin wstępu do lokalu publicznego (restauracji i t. p.) ponad czas, przewidziany w przepisach policyjnych, udzielone na czas dłuższy niż trzy doby	50 zł.
7) akt nadania górniczego	25 zł.
8) karty łowieckie, wydane na czas dłuższy niż jeden dzień	10 zł.

Wolne są od opłaty karty łowieckie, wydawane funkcjonarjuszom zarządów lasów państwowych oraz straży łowieckiej prywatnej zatwierdzonej i zaprzysiężonej przez władzę państwową.

Art. 157. Opłacie w wysokości 1 zł. od każdej stronicy pełnej lub zaczętej podlegają: wypisy z aktów notarjalnych oraz sporządzone przez urzędy państwowe drugie i dalsze egzemplarze dokumentów urzędowych, równobrzmiące z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzone w podpis równorzędny. Takiej samej opłacie podlegają odpisy i wyciągi, sporządzone i poświadczone przez urzędy państwowe, z wyjątkiem tych, które sporządza i poświadcza notarjusz; te ostatnie podlegają opłacie po 20 gr. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy.

Poświadczenia zgodności z pierwopisem wtóropisów, odpisów i wyciągów, sporządzonych nieurzędownie (przez same strony), podlegają:

a) w razie poświadczenia przez notarjusza — opłacie po 20 gr. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy;

b) w razie poświadczenia zgodności przez inny urząd państwowy — opłacie w wysokości 50 gr. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy.

Jeżeli pierwopis podlega opłacie stemplowej w myśl niniejszej ustawy, to kwota opłaty, przewidzianej w niniejszym artykule, nie może przewyższać opłaty, należnej od pierwopisu.

Art. 158. Poświadczenie własnoręczności podpisu lub znaku ręcznego przez urząd państwowy — z wyjątkiem poświadczenia, dokonanego przez notarjusza — podlega opłacie w wysokości 1 zł.; opłatę pobiera się od każdego poświadczonego podpisu; suma opłat za poświadczenie podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie, nie może jednak przewyższać 3 zł.

Poświadczenie własnoręczności przez notarjusza nie podlega opłacie stemplowej. Poświadczenie zdolności osobistej, dokonane jednocześnie z poświadczeniem własnoręczności podpisu (znaku ręcznego), nie podlega opłacie.

Art. 159. Protesty weksli, czeków i innych dokumentów, sporządzone przez notarjusza, podlegają opłacie, gdy suma dokumentu przewyższa 250 zł., a mianowicie: przy sumie wyższej niż 250 zł., a nie przewyższającej 500 zł. — w wysokości 50 gr., przy sumie ponad 500 zł., a nie przewyższającej 1000 zł.— w wysokości 1 zł., przy sumie ponad 1000 zł. do 2000 zł. — w wysokości 2 zł., a przy sumie wyższej niż 2000 zł. — w wysokości 3 zł.

Opłatę oblicza się od każdego zaprotestowanego dokumentu, choćby protest dwóch lub więcej dokumentów był objęty jednym aktem.

Art. 160. Wolne są od opłaty:

1) świadectwa, wydawane w sprawach, wymienionych w punktach 1—24 art. 142;

2) zaświadczenia o dokonaniu zgłoszeń, przewidzianych w art. 21 (ustępie przedostatnim) i w artykule 22;

3) świadectwa, wydawane osobom, wymienionym w art. 144.

Uwolnienia te nie tyczą się opłat, przewidzianych w art. 157.

Art. 161. Opłatę od świadectw uiszcza się zapomocą znaczków stemplowych, albo gotówką w kasie skarbowej. Wyjątek stanowią świadectwa, wydawane przez notarjusza, mającego siedzibę poza obszarem, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki; opłatę od tych świadectw uiszcza się gotówką do rąk notarjusza (art. 28).

W razie uiszczenia opłaty gotówką w kasie skarbowej urząd, wydający świadectwo, ma na niem wymienić kwotę opłaty, datę i miejsce jej uiszczenia oraz pozycję dziennika kasowego. Wydanie świadectwa lub umieszczenie w gazecie urzędowej ogłoszenia, zastępującego świadectwo, jest uzależnione od uprzedniego uiszczenia opłaty; przeciw decyzji w tym przedmiocie niema środka odwoławczego.

Osobie, zamieszkałej zagranicą, może być wydane świadectwo mimo nieuiszczenia opłaty, za pośrednictwem właściwego konsulatu polskiego, który doręcza świadectwo za uprzedniem pobraniem opłaty stemplowej. Rozporządzenie określi walutę, w której opłata ma być uiszczona i ewentualnie kurs przerachowania.

Do zwrotu nienależnie uiszczonych opłat od świadectw stosuje się przepisy art. 153.

CZĘŚĆ TRZECIA.

Przepisy końcowe.

Art. 162. Ustęp pierwszy art. 60 pruskiej ustawy z dnia 21 września 1899 r. o postępowaniu w sprawach niespornych (Zb. Praw str. 249) otrzymuje brzmienie następujące:

„Uwierzytelnienie podpisu lub znaku ręcznego jest dopuszczalne tylko w razie umieszczenia ich pod już napisanym tekstem dokumentu".

Art. 163. W art. 1367 prawa cywilnego rosyjskiego (tom X cz. I Zb. Pr. ces. ros. wyd. z 1914 r.) ulega skreśleniu w nawiasie, umieszczonym przy końcu tekstu, wyraz „uwaga".

Art. 1371 tegoż prawa otrzymuje brzmienie następujące:

„Wykupujący winien zwrócić nabywcy opłatę stemplową, uiszczoną od aktu, na mocy którego majątek został nabyty".

Uwaga do tegoż artykułu ulega skreśleniu.

Punkt 2 art. 1439 rosyjskiej ustawy postępowania sądowego cywilnego (wyd. z 1914 r.) otrzymuje brzmienie następujące: „2) kwotę, równającą się opłacie stemplowej, którą uiszczono od aktu kupna (prawo cywilne, art. 1367, punkt 3 i art. 1371)".

Art. 164. Strony, zawierające umowę, mogą umówić się, która z nich ma uiścić opłatę stemplową od umowy, lub w jakiej mierze każda strona ma się przyczynić do uiszczenia opłaty. W braku takiego postanowienia w umowie ma każda strona uiścić połowę opłaty. Jeżeli jednak w myśl art. 16, 55 lub 88 należy się Skarbowi Państwa tylko połowa opłaty, to w braku odmiennego postanowienia w umowie jest obowiązana do uiszczenia tylko ta strona, na której ciąży obowiązek uiszczenia w myśl powołanych postanowień.

Posiadaczowi pisma albo odpisu, lub tłumaczenia, wymienionemu w punkcie c) art. 15, względnie odbiorcy wekslu lub przekazu (art. 125, ustęp drugi i art. 127, ustęp pierwszy), służy prawo regresu przeciw osobom, które były obowiązane do uiszczenia opłaty, zanim pismo doszło do jego rąk. Prawo regresu obejmuje całą kwotę opłaty, uiszczonej przez posiadacza (odbiorcę) pisma w granicach należności.

Przepisy powyższe normują jedynie stosunek prywatno-prawny między stronami i nie mają znaczenia dla stosunku publiczno-prawnego między Skarbem Państwa a obu stronami umawiającemi się; ten ostatni stosunek ocenia się wyłącznie według przepisów części pierwszej i drugiej ustawy niniejszej.

Art. 165. Ilekroć w ustawie niniejszej jest użyte wyrażenie „księga wieczysta", należy przez nie rozumieć również księgi: hipoteczną, gruntową, górniczą, naftową i kolejową.

Przepisy niniejszej ustawy, dotyczące wpisu do księgi wieczystej, stosuje się na obszarze obowiązywania kodeksu cywilnego austrjackiego również do złożenia dokumentu (§§ 434, 436, 451 powołanego kodeksu według noweli III).

Art. 166. Ustęp pierwszy art. 65 będzie stosowany również do tych umów w przedmiocie praw do ciał kopalnych (punkty 1 lub 2 art. 64), które zawarto przed wejście niniejszej ustawy w życie.

Nie nastąpi zwrot opłat, które uiszczono od umów takich, zgodnie z przepisami dotychczasowemi, przed wejściem niniejszej ustawy w życie.

Art. 167. O ile od pism, wymienionych w punkcie 4 art. 69 lub w punkcie 4 art. 91 (listów handlowych i t. p.), a sporządzonych przed wejściem niniejszej ustawy w życie, nie uiszczono do tego terminu opłaty, należącej się według przepisów dotychczasowych, ani nie wymierzono owej opłaty nakazem płatniczym, wydanym przed ogłoszeniem niniejszej ustawy, to opłata ulega umorzeniu.

Art. 168. Opłacie, przewidzianej w art 89, podlega również umowa o najem skrzynki depozytowej, zawarta przed dniem 1 stycznia 1927 r., a mająca jeszcze obowiązywać po tym terminie. Za podstawę wymiaru opłaty od takiej umowy przyjmuje się tylko tę część ceny najmu, która przypada za czas po dniu 31 grudnia 1926 r.

Art. 169. Opłaty, przewidziane w art. 102, 103, 105 i 110, będą pobierane w wysokości 1%, o ile staną się wymagalne do końca 1929 r.

Minister Skarbu władny jest do końca 1928 r. przyznawać w przypadkach przekształcenia lub fuzji spółek, zasługujących na szczególne uwzględnienie, ulgi dalej idące, niż przewidziane w art. 107, lub zupełne zwolnienie od opłat.

Art. 170. Opłata od papierów wartościowych zagranicznych, przewidziana w art. 110, oraz w ustępie przedostatnim art. 114, nie należy się:

1) jeżeli papier wartościowy wypuszczono przed dniem 1 listopada 1918 r. na obszarze Rosji lub monarchji austrjacko-węgierskiej, albo

2) przed dniem 15 lipca 1922 r. na obszarze Rzeszy Niemieckiej,

3) jeżeli papier wartościowy, wydany poza obszarami, wymienionemi w punktach 1 i 2, zaopatrzono przed dniem 1 listopada 1918 r. w urzędowy dowód uiszczenia opłaty na rzecz państwa rosyjskiego lub państw, które wchodziły w skład monarchji austrjacko-węgierskiej, albo papier taki zaopatrzono przed dniem 15 lipca 1922 r. w urzędowy dowód uiszczenia opłaty na rzecz Rzeszy Niemieckiej;

4) jeżeli przed wejściem ustawy niniejszej w życie papier wartościowy zagraniczny zaopatrzono w urzędowy dowód uiszczenia opłaty na rzecz Skarbu Państwa Polskiego.

Art. 171. Z dniem wejścia ustawy niniejszej w życie przestają obowiązywać przepisy następujące:

1) austrjacka ustawa o stemplach i taksach z dnia 27 stycznia 1840 r. (Zb. ust. sąd. Nr. 404);

2) austrjacka ustawa należytościowa z dnia 9 lutego 1850 r. (Dz. P. P. Nr. 50) — o ile art. 172 i 173 nie zawierają postanowień odmiennych;

3) ustęp ostatni § 149 austrjackiej ustawy notarjalnej z dnia 25 lipca 1871 r. (Dz. P. P. Nr. 75);

4) rosyjski zbiór ustaw o opłatach (tom V Zb. Praw ces. ros. wyd. z 1903 r.);

5) pruska ustawa o podatku stemplowym w brzmieniu obwieszczenia z dnia 30 czerwca 1909 r. (Zb. Pr. str. 535);

6) postanowienia pruskiej ustawy o kosztach sądowych (Zb. Pr. z 1910 r. str. 183), jak również niemieckiej ustawy o kosztach sądowych (Dz. Pr. Rz. Niem. z 1878 r. str. 141; z 1881 r. str. 178; z 1898 r. str. 659; z 1909 r. str. 475; z 1916 r. str. 1263), dotyczące podatku stemplowego;

7) postanowienia art. 1683 i 1684 rosyjskiego prawa cywilnego (tom X, część I Zb. Praw ces. ros. wyd. z 1914 r.), o ile dotyczą opłat stemplowych;

8) art. 462, 1162 i 1394^1 oraz uwaga do art. 1439 rosyjskiej ustawy postępowania sądowego cywilnego (wyd. z 1914 r.), jak również te postanowienia art. 1170, 1176 i 1573 tejże ustawy, które dotyczą opłat;

9) rozporządzenie b. Gen. Gubernatora warszawskiego z dnia 19 lipca 1916 r. o poborze opłat stemplowych (Dz. Rozp. Nr. 40 poz. 126 i 127);

10) niemiecka ustawa stemplowa w brzmieniu, ustalonem ustawą z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Pr. str. 799);

11) dekret z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie opłat od podań oraz od świadectw urzędowych Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 145);

12) ustawa z dnia 8 czerwca 1920 r. o podatku od skrzynek depozytowych (safes) (Dz. U. R. P. Nr. 50 poz. 305);

13) ustawa z dnia 16 lipca 1920 r. o opłatach stemplowych od ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 509);

14) punkt 13 obwieszczenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 3 czerwca 1921 r. (Monitor Polski Nr. 136 poz. 192);

15) ustawa z dnia 2 lipca 1921 r. o podatku giełdowym (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 500);

16) ustawa z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. z roku 1922 Nr. 38, poz. 313);

17) ustawa z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 676);

18) dekret Nr. 446 Prezesa Tymczasowej Komisji Rządzącej Litwy Środkowej z dnia 27 grudnia 1921 r. w przedmiocie podatku stemplowego (Dz. Urz. T. K. Rz. Nr. 1 z r. 1922);

19) ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach) (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 315) oraz rozporządzenia, wydane na mocy art. 6 tej ustawy;

20) ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie ustalenia wartości celem wymiaru opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 807);

21) ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie skutków prawnych zatajenia części ceny w umowach o sprzedaż lub zamianę (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 827);

22) ustawa z dnia 11 grudnia 1924 r. w przedmiocie opłat stemplowych, które mają płacić spółdzielnie (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 1 poz. 2);

23) następujące przepisy, obowiązujące na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego:

a) niemiecka ustawa o opłatach stemplowych od weksli w brzmieniu obwieszczenia z dnia 21 lipca 1909 r. (Dz. Pr. str. 825);

b) niemiecka ustawa o podatku od nabycia nieruchomości z dnia 12 września 1919 r. (Dz. Pr. str. 1617);

c) niemiecka ustawa o podatku od ubezpieczeń z dnia 8 kwietnia 1922 r. (Dz. Pr. str. 400);

d) rozporządzenia, wydane na podstawie art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1109);

24) wszystkie nowele do przepisów, wyżej przytoczonych, z wyjątkiem wymienionych w art. 172 i 173.

Nadto tracą moc obowiązującą z dniem wejścia ustawy niniejszej w życie wszelkie inne przepisy dotychczasowe w przedmiotach, unormowanych ustawą niniejszą — z wyjątkiem postanowień o opłatach stemplowych, zawartych w umowach międzypaństwowych, w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz należytościach stemplowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie, tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), — w § 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 r. o zmianie ustroju Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 107 poz. 967), i w ustawie z dnia 25 listopada 1925 r. o popieraniu polskiej żeglugi morskiej (Dz. U. R. P. Nr. 125 poz. 891).

Art. 172. Na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego oraz powiatów: bielskiego i cieszyńskiego województwa śląskiego zachowuje moc obowiązującą austrjackie cesarskie rozporządzenie z dnia 15 września 1915 r. o należytościach od przeniesień majątku pod tytułem darmym (Dz. P. P. Nr. 278) w brzmieniu, ustalonem w art. 43 i 44 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49 poz. 299) wraz z §§ 12, 14—16 i 18 ustawy z dnia 18 czerwca 1901 r. (Dz. P. P. Nr. 74) w brzmieniu, ustalonem w art. 45 powołanej ustawy z 1920 r., oraz w § 2 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1114).

Do należytości od przeniesień majątku pod tytułem darmym stosuje się ogólne przepisy o należytościach stemplowych i bezpośrednich (§ 45 ustęp 1 powołanego cesarskiego rozporządzenia).

W § 1 powołanego cesarskiego rozporządzenia otrzymuje punkt 3 ustępu 1 brzmienie następujące:

„Nabycie na podstawie kontraktu małżeńskiego, o ile przeniesienie majątku następuje w myśl kontraktu małżeńskiego dopiero na skutek śmierci jednego z małżonków; przepis ten nie tyczy się wspólności majątku na wypadek śmierci".

§ 31 powołanego cesarskiego rozporządzenia uzupełnia się następującym punktem 5:

„5) ustanowienie posagu przez żonę (narzeczoną) lub przez inną osobę, nie obowiązaną do ustanowienia posagu".

Uchyla się ustęp 4 § 14 oraz § 18 powołanego cesarskiego rozporządzenia, jak również w § 45 tegoż rozporządzenia:

a) w ustępie 2: w punkcie 1 — zdanie ostatnie (dotyczące pozycji taryfowej 42); w punkcie 6 zdanie ostatnie (dotyczące pozycji taryfowej z 1872 r.); punkt 9;

b) ustęp 3.

Art. 173. Na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego oraz powiatów: bielskiego i cieszyńskiego województwa śląskiego zachowuje moc obowiązującą austrjackie cesarskie rozporządzenie z dnia 15 września 1915 r. o należytościach sądowych (Dz. P. P. Nr. 279) w brzmieniu, ustalonem w art. 1—4 oraz 6—10 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 562), z następującemi zmianami:

1) uchyla się:

a) §§ 13, 19 i 45 powołanego cesarskiego rozporządzenia;

b) następujące postanowienia taryfy, załączonej do tegoż rozporządzenia: uwagę 1 do pozycji 6; uwagę 1 do pozycji 7; uwagi 2 i 3 do pozycji 8; zdanie drugie uwagi do pozycji 9 i 10; zdanie drugie uwagi 2 do pozycji 15; uwagę 3 do pozycji 15; uwagę do pozycji 20; uwagę 3 do pozycji 24;

2) uwaga 3 do pozycji 2 oraz uwaga 1 do pozycji 23 powołanej taryfy otrzymują brzmienie następujące:

„W razie sprzedaży licytacyjnej należy oprócz należytości w myśl pozycji niniejszej uiścić opłatę stemplową (rozdziały dziesiąty do trzynastego ustawy o opłatach stemplowych)";

3) uwaga 1 do pozycji 8 oraz uwaga 1 do pozycji 24 powołanej taryfy otrzymują brzmienie następujące:

„Niezależnie od zastosowania niniejszej pozycji taryfowej stosuje się do ugody sądowej postanowienia art. 133 ustawy o opłatach stemplowych";

4) do należytości sądowych, unormowanych powołanem cesarskiem rozporządzeniem, będą stosowane ogólne przepisy o należytościach stemplowych i bezpośrednich (§ 48 ces. rozp. oraz § 50 tegoż rozporządzenia — z wyjątkiem punktów 3, 10 i 16.

Z przepisów, wymienionych w powołanym § 50 w punkcie 1, będą stosowane do należytości sądowych tylko ustępy 1 i 2 § 13 oraz §§ 20, 33, 47, 92, 93 i 97 austrjackiej ustawy należytościowej z dnia 9 lutego 1850 r. (Dz. P. P. Nr. 50); z wymienionych w punkcie 4 tylko § 14 ustawy z dnia 13 grudnia 1862 r. (Dz. P. P. Nr. 89) oraz § 2 uwag wstępnych do postanowień taryfowych wraz z § 1 rozporządzenia z dnia 26 maja 1875 r. (Dz. P. P. Nr. 83).

Uchyla się punkt 13 § 50 wraz z powołanym w tym punkcie § 9 art. 1 ustawy z dnia 27 lutego 1907 r. (Dz. P. P. Nr. 59).

Art. 11 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 562) otrzymuje brzmienie następujące:

„Do podań i załączników, wnoszonych do sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości, a niewymienionych w taryfie, dołączonej do cesarskiego rozporządzenia z dnia 15 września 1915 r. (austr. Dz. P. P. Nr. 279), mają zastosowanie art. 140, 142—145 oraz 148—153 ustawy o opłatach stemplowych.

Art. 154, 157, 158, 160 i 161 ustawy o opłatach stemplowych — z wyłączeniem postanowień, które dotyczą notarjuszów — mają zastosowanie również do świadectw, niewymienionych w taryfie, dołączonej do cesarskiego rozporządzenia, a wydawanych stronom w ich sprawach prywatnych przez sądy i urzędy wymiaru sprawiedliwości.

Poświadczenie zgodności z pierwopisem odpisu, przeznaczonego dla zbioru dokumentów księgi wieczystej, jest wolne od opłaty stemplowej.

Protesty weksli, czeków i innych dokumentów, sporządzone przez sąd, podlegają opłacie zasadniczej, równej co do wysokości takiej kwocie, jaka według taksy przypada za tę samą czynność notarjuszowi, oraz opłacie dodatkowej w wysokości, przewidzianej w art. 159 ustawy o opłatach stemplowych. Jeżeli sądowi złożono dokument celem sporządzenia protestu, a osoba, przeciw której protest miał być skierowany, uczyniła zadość wezwaniu, do niej wystosowanemu, i do protestu nie doszło, to od protokółu, stwierdzającego ten stan rzeczy, należy uiścić tylko połowę opłaty, przewidzianej w zdaniu poprzedniem".

Art. 174. Art. 74 przepisów tymczasowych o kosztach sądowych (rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 marca 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 284) otrzymuje brzmienie następujące:

„Do podań i świadectw urzędowych w sprawach, nieobjętych art. 1 — 73, stosowane będą art. 140, 142 — 145, 148 — 154, 157, 158, 160 i 161 ustawy o opłatach stemplowych — z wyłączeniem postanowień, które dotyczą notarjuszów".

Art. 175. Powództwa, oparte na art. 1 ustawy z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie skutków prawnych zatajenia części ceny w umowach o sprzedaż lub zamianę (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 827), ulegają umorzeniu z urzędu, o ile nie zostały rozstrzygnięte prawomocnym wyrokiem.

Art. 176. Wykonanie art. 162 i 163 powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Wykonanie innych postanowień niniejszej ustawy należy do Ministra Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami. Minister Skarbu wyda również przepisy przejściowe, niezbędne celem usunięcia kolizyj, które mogą powstać w sprawach poszczególnych na skutek wprowadzenia w życie ustawy niniejszej.

Art. 177. Minister Skarbu może zezwolić na odroczenie płatności opłaty, w szczególności na uiszczenie ratami. Może przytem w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, obniżyć odsetki za odroczenie (art. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) lub zupełnie zwolnić od tych odsetek.

Minister Skarbu może przekazać uprawnienia powyższe izbom skarbowym.

Artykuł niniejszy będzie stosowany również do opłat stemplowych, które stały się wymagalne przed wejściem ustawy niniejszej w życie.

Art. 178. Minister Skarbu władny będzie — o ileby poszczególne przepisy ustawy niniejszej uległy zmianie — ogłosić w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej nowy tekst ustawy z kolejną numeracją artykułów, niezależną od użytej w niniejszej ustawie.

Art. 179. Postanowienia rozdziałów pierwszego do dwudziestego dziewiątego ustawy niniejszej będą stosowane (o ile w art. 166 — 168 nie postanowiono inaczej) w tych przypadkach, w których pismo lub czynność prawną sporządzono po wejściu tej ustawy w życie.

Do pism, sporządzonych zagranicą, będzie stosowana ustawa niniejsza, jeżeli po jej wejściu w życie zaszły okoliczności, przewidziane w art. 21, 110 i 114.

Rozdział trzydziesty stosuje się do podań, otrzymanych po wejściu ustawy niniejszej w życie przez urząd państwowy, do którego je adresowano; rozdział trzydziesty pierwszy — do świadectw, wystawionych po wejściu tej ustawy w życie.

Art. 180. Ustawa z dnia 26 września 1922 roku w przedmiocie ustalenia wartości celem wymiaru opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 807) nie będzie stosowana do spraw, wszczętych na mocy tej ustawy, a nie rozstrzygniętych prawomocnie do dnia ogłoszenia ustawy niniejszej. Minister Skarbu władny jest na prośbę podatników zezwalać na umorzenie opłat dodatkowych, wymierzonych na mocy powołanej ustawy, a nieuiszczonych do dnia ogłoszenia ustawy niniejszej.

Art. 181. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 1927 r. z wyjątkiem punktów 20 i 21 art. 171 oraz art. 175, które wchodzą w życie z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy.

Ustawa niniejsza obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Przepisy niniejszej ustawy, tyczące się zagranicy, stosuje się również do obszaru Wolnego Miasta Gdańska.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:
(—) K. Bartel.

Minister Skarbu:
(—) C. Klarner.

Minister Sprawiedliwości:
(—) W. Makowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 30 września 1926 r. Nr. 98, poz. 570).

IV.

OKÓLNIKI.

Wydział Samorządowy.

443

L. SM. 2822/1, 2.

Łódź, dnia 31 października 1926 r.

Do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Panów Prezydentów miast wydzielonych Województwa Łódzkiego.

Podając Panom Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i Panom Prezydentom miast wydzielonych do wiadomości, treść pisma Zarządu Towarzystwa Wiosek Kościuszkowskich z dnia 1.X 1926 roku, stosownie do reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 1.X 1926 r. L. III S. S. 2940/26 komunikuję, że już w 1919 r. Sejm celem uczczenia stulecia śmierci Kościuszki uchwalił utworzenie wzorowych wiosek sierocych p. n. „Wiosek Kościuszkowskich", któreby w swoich zakładach wychowawczych mieściły conajmniej 1000 sierot, pozostałych przedewszystkiem po wojskowych, urzędnikach państwowych i komunalnych.

Wioski Kościuszkowskie mają być utworzone na gruntach państwowych i będą obciążone wieczystym serwitutem wychowywania po jednej sierocie w stosunku do każdych 10.000 złotych, wartości przekazanej przez państwo ziemi.

Ze względu na to, że stan finansowy państwa nie pozwala w chwili obecnej na całkowite sfinansowanie tej pięknej i pożytecznej akcji, przeszła ona w ręce inicjatywy prywatnej, która zyskała sobie gorące poparcie Pana Prezesa Rady Ministrów Marszałka Piłsudskiego.

W celu poparcia i rozszerzenia wspomnianej akcji byłoby bardzo pożądanem, aby przystąpiły do niej także związki komunalne w miarę swoich sił, zakupując w wioskach Kościuszkowskich wieczyste udziały.

Zwracam się przeto z uprzejmą prośbą do Panów o spowodowanie uchwał reprezentacji związków komunalnych celem wzięcia udziału w opisanej wyżej akcji.

Równocześnie zaznaczam, że pożądanem byłoby, aby związki komunalne wstawiły odpowiednie kwoty do budżetów swoich na rok 1927.

Co się zaś tyczy zasad organizacji T-wa Wiosek Kościuszkowskich, to takowe zawarte są w statucie tego Towarzystwa dołączonym do niniejszego pisma.

Wojewoda (—) Wł. Jaszczołt.

TOWARZYSTWO
WIOSEK KOŚCIUSZKOWSKICH
Warszawa, Leszno 11
Tel. 248-13.

Do JWPana Władysława Jaszczołta
Wojewody Łódzkiego.

Ministerstwo Reform Rolnych i Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej z polecenia Pana Premjera uzgadniają projekty dekretu, którym to dekretem Pan Prezydent Rzeczypospolitej ma zamiar przekazać Towarzystwu Wiosek Kościuszkowskich zrealizowanie uchwały Sejmowej z dnia 26 lipca 1919 r., głoszącej, że najlepszym sposobem uczczenia pamięci Tadeusza Kościuszki będzie stworzenie żywych dlań pomników w postaci wzorowych wiosek sierocych.

Wioska Kościuszkowska ma być wzorem wsi polskiej, ogniskiem gospodarczej i społecznej kultury, kuźnią ludzi czynu — przyszłych społecznych pracowników, — poszczególne jej zagrody, wzorowe 25—30-hektarowe sieroce gospodarstwa, utworzone za fundusze sieroce, mają być gniazdami rodzinnemi, każde stale dla dziesięciorga sierot.

Poza gniazdami w Wiosce powstawać będą przeróżne zakłady wychowawcze wedle możności i potrzeb uznanych przez miejscowe czynniki miarodajne.

Ziemię pod Wioski Kościuszkowskie i budulec da w każdem województwie Państwo, jako swój udział w tej akcji. Pieniądze na stworzenie gniazd i innych zakładów tych swoistego typu sierocińców mają dać przygodni fundatorzy, a przedewszystkiem związki komunalne drogą zakupywania w ramach Towarzystwa Wiosek Kościuszkowskich wieczystych miejsc dla swoich sierot.

Koszt jednego miejsca wynosi 10,000 złotych i może być wpłacany ratami w ciągu dziesięciu lat. Za tę sumę fundator ma zapewnione bezpłatne nadal pełne wychowanie dla jednego stale sieroty w zakładach wychowawczych Towarzystwa i w szkołach, odpowiednich potrzebom danego dziecka czy młodzieńca.

Pieniądze wpłacane do Kasy Towarzystwa Wiosek Kościuszkowskich na udziały, *zużyte zostaną na utworzenie naprzód jednej wioski Kościuszkowskiej.* (Towarzystwo otrzymało już od Rządu państwowy majątek Rogoźno-Zamek w powiecie Grudziądzkim na Pomorzu).

Po utworzeniu pierwszej Wioski zbiorowemi siłami wszystkich udziałowców Towarzystwa, dalsze wpływy użyte zostaną na stworzenie następnej wioski. Ogólne zebranie założycieli T-wa Wiosek Kościuszkowskich (czyli fundatorów), ustanowi w którem województwie następna Wioska ma być utworzoną w zależności od tego, które województwo największą na ten cel złożyło ofiarę.

Kiedy województwo — (t. j. jego związki komunalne i prywatni ofiarodawcy z tego województwa) — złoży miljon złotych, czyli w ramach Towarzystwa Wiosek Kościuszkowskich zakupi 100 łóżek, otrzyma prawo korzystania z autonomji w rządzeniu Wioską Kościuszkowską, ufundowaną na terytorjum województwa.

Zanim w sprawie tworzenia Wiosek Kościuszkowskich ogłoszony zostanie dekret Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, w którym prawnie określony zostanie udział związków komunalnych w akcji stawiania Kościuszce takich żywych pomników, — Zarząd Towarzystwa Wiosek Kościuszkowskich zwraca się do JWPana Wojewody z gorącą prośbą o współdziałanie, aby związki komunalne na terenie podległego JWPanu województwach już teraz zadeklarowały swoje przyłączenie się do Towarzystwa przez zakupienie — z rozpłatą na lat dziesięć pewnej ilości miejsc wieczystych dla swoich sierot, iżby w budżecie związków na 1927-my rok mogły figurować odpowiednie sumy, a delegaci związków mogli formalnie uczestniczyć na ogólnem zebraniu członków założycieli Towarzystwa.

Fundator, który wpłaci do kasy TWK całe 10,000 złotych, ma prawo z a r a z oddać Towarzystwu pod opiekę swojego pupila. Prawo dysponowania łóżkami wieczystemi, ufundowanemi za zbiorowe składki, wpłacane ratami na zedeklarowane miejsca wieczyste, będzie z końcem każdego roku sprawozdawczego rozlosowywane między takich fundatorów w sposób sprawiedliwy, aby fundatorzy, którzy większą sumę wpłacili, więcej mieli szans do wygrania.

W drugiej połowie października odbędą się wybory do władz Towarzystwa. Kandydatem na Prezesa Towarzystwa i Komitetu Rządzącego jest Pan S e w e r y n L u d k i e w i c z.

Warszawa, dnia 1 października 1926 r.

Zarząd Towarzystwa
Wiosek Kościuszkowskich
(—) podpisy.

Okr. Dyr. Robót Publicznych.

444

Łódź, dnia 10 listopada 1926 r.

Urząd Wojewódzki w Łodzi
Okręgowa Dyrekcja
Robót Publicznych
Nr. RP. 3128/A.

Okólnik Nr. 31.

Do PP. Starostów, Komisarza Rządu na m. Łódź i Prezydentów miast wydzielonych.

Na podstawie przepisów ogólnych policji budowlanej dla miast w Królestwie Polskiem z dnia 26.X. 1820 r. (Zb. Przep. Adm. Kr. Polsk. cz. I, tom II-gi 1876 str. 327) i art. 209 Ustawy Budowlanej, oraz wyjaśnienia Senatu Rządzącego z dnia 1 maja 1900 roku Nr. 3552 (sprawa Gocha — Skirgajło — zbiór ustaw i rozporządzeń budowlanych wyd. 1908 roku str. 270), właściciele domów miejskich mają obowiązek utrzymania domów na zewnątrz w należytem porządku i nadania im estetycznego wyglądu, oraz naprawy zewnętrznych tynków i pomalowania, w razie zniszczenia czy uszkodzenia, wobec czego Urząd Wojewódzki prosi PP. Starostów, Komisarza Rządu na m. Łódź i Prezydentów miast wydzielonych o wydanie odnośnych zarządzeń właścicielom domów, aby w ustalonym przez Panów terminie przeprowadzili remont elewacji domów frontowych, które wobec zniszczenia, bądź zagrażają bezpieczeństwu publicznemu wskutek odpadania tynków, bądź też posiadają zaniedbany i nieestytyczny widok.

Zarządzenia te należy wydać pod rygorem zastosowania środków przymusowych, przewidzianych w przepisach o policji budowlanej (Zb. Przep. Adm. Kr. Polsk. cz. I, tom II-gi „o rewizji budynków").

Uwolnienie od tego obowiązku względnie ulgi mogą być stosowane jedynie w wypadkach, gdy naprawa elewacji pociągałaby dla właściciela domu niepomierne koszta.

Wojewoda (—) Wł. J a s z c z o ł t.

Wydział Zdrowia Publicznego.

445

Chrzanów, dnia 14 września 1926 r.

STAROSTWO w CHRZANOWIE
L. 40915/26/dr.

Do Pani Kazimiery Dobrowolskiej
w S z c z a k o w i e.

Ponieważ wyrokiem Sądu Okręgowego karnego w Krakowie z dnia 26 czerwca 1925 r. Nr. XIV. 2104/25 zatwierdzonym decyzją Trybunału Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 października 1925 r. BL. 573/25 została Pani skazana za występek z § 5 144 uk. i § 335 popełniony przez spędzenie płodu na osobie ś. p. Aleksandry Klęczarowej, przeto Starostwo, jako władza polityczna I-szej instancji po myśli najwyższego patentu z 2.I 1770 i 10.IV 1773 oraz reskryptu ministerjalnego z dnia 3.XI 1896 L. 31972 orzeka utratę uprawnienia, na podstawie którego wykonywała Pani zawód akuszerki i zakazuje Pani wykonywania nadal praktyki akuszeryjnej.

(—) podpis nieczytelny.

Warszawa, dnia 19 października 1926 r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
Departament V Służby Zdrowia
Nr. ZO. 7219/26

Wszystkim Panom Wojewodom i Panu Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę
do wiadomości.

Generalny Dyrektor Służby Zdrowia
(—) A d a m s k i.
Zast. Gen. Dyr. Sł. Zdr.

L. Zd. 2558/1. Łódź, dnia 30 października 1926 r.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Łódzkiego, oraz Panu Komisarzowi Rządu na m. Łódź

— do wiadomości, w celu polecenia i zwrócenia uwagi podwładnym organom na uprawnienia osiedlających się nowych położnych.

Za Wojewodę (—) Dr. S k a l s k i.
Naczelnik Wydz. Zdrowia Publicznego.

Nazwa artykułów	Ilość artykułów dziennie	Wrzesień 1926 r. Średnio gr.	Wrzesień 1926 r. Koszt ogólny gr.	Październik 1926 r. III-ci tydzień	Październik 1926 r. IV-ty tydzień	Średnio gr.	Dzienny koszt ogólny gr.
Żywność.							
Chleb pytlowy	1,23 kg.	58,25	71,65	60	60	60	73,80
Mąka pszenna	0,25 „	84,25	21,06	82,5	85	83,75	20,94
Kasza jęczmienna śred. gat. grubsza	0,05 „	62,75	3,14	64	67,5	65,75	3,29
Groch polny okrągły	0,05 „	71,25	3,56	69,5	72	70,75	3,54
Ziemniaki	1,50 „	11,5	17,25	12,5	13,5	13,00	19,50
Masło niesolone kuchenne	0,065 „	570,00	37,05	581	596	588,5	38,25
Mleko niezbierane	0,75 litr.	34,00	25,50	39	40	39,5	29,62
Kiełbasa zwycz. wieprzowa (nie krakowska lub krajana)	0,07 kg.	390,00	27,30	365	365	365	25,55
Jaja kurze	1,5 szt.	20,00	30,00	21,5	22	21,75	32,63
Ryż	0,15 kg.	105,00	15,75	105	105	105	15,75
Słonina	0,10 „	420,00	42,00	390	390	390	39,00
Mięso wołowe śr. gat. z kośćmi	0,25 „	238,00	59,50	236	233,5	234,75	58,74
Cukier (faryna)	0,11 „	131,00	14,41	130	130	130,00	14,30
Sól	0,10 „	35,00	3,50	35	35	35,00	3,50
Kawa zbożowa	0,04 „	140,00	5,60	140	140	140,00	5,60
Herbata	0,01 „	20,00	20,00	20,00	20,00	20,00	20,00
			397,27				404,01
Opał, światło i pranie.							
Węgiel kamienny	6,15 „	5,85	35,98	6,85	7,4	7,12	43,79
Nafta	0,16 „	58,75	9,40	62,00	62,00	62,00	9,92
Mydło zwycz. żółte śred. gat.	0,04 „	210,00	8,40	213,00	213,00	213,00	8,52
Mieszkanie i przejazdy.							
Mieszkanie jednoizbowe	miesięczn.	23,5	23,50			23,5	23,50
Tramwaj	2 przejazd.	17,5	35,00	20,00	15,00	17,5	35,00
Potrzeby kulturalne.							
Gazeta	1 egz.	20,00	20,00	20,00	20,00	20,00	20,00
Wpis w szkole państwowej od I—IV kl. rocznie	rocznie		22,42			22,42	22,42
Zeszyty szkolne	0,22 egz.	12,00	2,64			12,00	2,64
Fryzjer	1/30	100,00	3,33			100,00	3,33
Teatr (kino)	2/30	75,00	5,00			75,00	5,00
			165,67				174,12
Odzież, bielizna i obuwie. Norma							
Velour . . . 2,25 metr.	na 1 rok	29,53	18,20			29,53	18,20
Kamgarn . . . 4,50 „	„ 1 „	25,73	31,72			25,73	31,72
Madepolam . . . 60,00 „	„ 1 „	180,50	29,67			176,00	28,93
Kreton . . . 21,00 „	„ 1 „	113,00	6,50			113,00	6,50
Kamasze chromowe czarne	3 pary na 1 rok	35,00	28,77		35,00	35,00	28,77
Zelówki męskie	3 „ „ 1 „	7,00	5,75		7,00	7,00	5,75
			120,61				119,87
			397,27				404,01
			165,67				174,12
			683,55				698,00

$$\frac{698,00}{683,55} = 102,11$$

zwyżka o 2,11%

Komisja miejscowa do badania zmian kosztów utrzymania na posiedzeniu, odbytem w dniu 3 listopada 1926 r. ustaliła, że koszt utrzymania rodziny pracowniczej, złożonej z 4-ch osób wzrósł o 2,11%.

(—) **Dr. Skalski.**
Przewodniczący

VI.
KOMUNIKATY.

447

Reskryptem z dnia 30.X 1926 r. SM. 2884/1 rozwiązana została Rada Gminna gminy Bujny Szlacheckie, pow. Piotrkowskiego przy równoczesnem zarządzeniu nowych wyborów całej Rady Gminnej.

448

PROTOKUŁ

z posiedzenia Komisji Wojewódzkiej do Walki z Alkoholizmem, odbytego w Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi, dnia 10-go listopada 1926 r.

W zastępstwie Pana Wojewody Łódzkiego, Przewoniczący Naczelnik Wydziału Wojew. p. Mikołaj Zakrzewski.

W posiedzeniu uczestniczą:

1) Naczelnik Wojew. Wydz. Zdrowia — p. Dr. Stanisław Skalski.

2) Delegat Izby Skarbowej Łódzkiej, Naczelnik Wydz. IV Izby Skarbowej — p. Jan Hyżycki.

3) Delegat Rady Wojewódzkiej — Członek Sejmiku Powiatowego Łódzkiego — p. Ignacy Kamiński.

4) Przedstawiciel Rady Miejskiej m. Łodzi Ławnik Magistratu — p. Ignacy Jöel.

1) Po otwarciu posiedzenia odczytano pismo Stowarzyszenia Polskich Kupców i Przemysłowców Chrześcijan w Łodzi z dnia 24-go września 1926 r. w sprawie zupełnego zniesienia rozporządzenia zmian lokali. Po przeprowadzonej dyskusji uchwalono przesłać wyżej wspomnianemu Stowarzyszeniu wyjaśnienie, że Wojewódzka Komisja do Walki z Alkoholizmem, przy rozpatrzywaniu odwołań od orzeczeń Pow. Komisji w sprawie rozmieszczenia miejsc sprzedaży detalicznej i wyszynku napjów alkoholowych musi ściśle przestrzegać postanowień art. 6 ustawy z dnia 23.IV 1920 roku o ograniczeniach w sprzedaży i spożycia napojów alkoholowych (Dz. U. Nr. 37 poz. 210).

2) Następnie przystąpiono do ustalenia ilości wyszynków i detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych. Po rozpatrzeniu wniosków Komisji Antialkoholowej I-szej instancji Wojewódzka Komisja ustaliła następującą ilość wyszynków i handli win i wódek dla poszczególnych powiatów Województwa Łódzkiego na 1927 rok:

1) Pow. Brzeziński — 48, wyjaśniając zarazem Pow. Komisji, że uchwałą Wojew. Komisji z dnia 5 maja 1926 r. została podwyższona w pow. Brzezińskim ilość miejsc detalicznej sprzedaży i wyszynku napojów alkoholowych o 3 miejsca.

2) Pow. Kaliski — 72, z nadmienieniem, że w myśl art. 5 ustawy z dnia 23.IV 1920 r. (Dz. U. Nr. 37 poz. 210) ilość ta nie może być podwyższona, a to z uwagi na to, że według ostatniego spisu urzędowego z dnia 30.IX 1921 roku stan ludności w pow. Kaliskim wynosi 180,320 ludzi.

3) Pow. Kolski — 40, przyczem Naczelnik Wojew. Wydz. Zdrowia, p. Dr. Skalski, nie zgodził się na tę ilość i złożył votum seperatum.

4) Pow. Koniński — 30, z nadmienieniem, że w myśl art. 5 ustawy z dnia 23.IV 1920 r. (Dz. U. Nr. 37 poz. 210) ilość ta nie może być powiększona, ponieważ w chwili wejścia w życie wyżej wspomnianej ustawy na terenie pow. Konińskiego istniało 30 miejsc detalicznej sprzedaży i wyszynków napojów alkoholowych.

5) Pow. Łaski — 42.

6) Pow. Łęczycki — 48, z nadmienieniem, że w myśl art. 5 ustawy z dnia 23.IV 1920 r. ilość ta nie może być powiększona, ponieważ według ostatniego urzędowego spisu z dnia 30.IX 1921 r. stan ludności w pow. Łęczyckim wynosił 122,422 ludzi.

7) Pow. Łódzki — 47, t. j. tyle, ile jest w roku bieżącym. Ze względu jednak, że według ludności winno być tylko 44, przeto uchwalono zwrócić się do Izby Skarbowej, z prośbą o przeprowadzanie w miarę możności redukcji miejsca sprzedaży.

8) Pow. Piotrkowski — Powiatowa Komisja nie nadesłała swego wniosku, wobec czego należy uznać stan taki, jaki jest w bieżącym roku, to jest 62.

9) Pow Radomskowski — 46.

10) Pow. Sieradzki — Powiatowa Komisja nie nadesłała swego wniosku, wobec czego należy uznać stan taki, jaki jest w bieżącym roku, to jest 59.

11) Pow. Słupecki — 31.

12) Pow. Turecki — 41.

13) Pow. Wieluński — Powiatowa Komisja nie nadesłała swego wniosku, wobec czego należy uznać stan taki, jaki jest w bieżącym roku, to jest 52.

14 Łódź-miasto — 180, z tem, by nowopowstałe przedsiębiorstwa nie zakładano na krańcach miasta, jak to miało miejsce na ulicy Rokicińskiej.

Co się zaś tyczy uznania koncesji dla klubu lub kasyna o charakterze ściśle zamkniętym za ponad liczbową, to sprawy takie, należy przedkładać oddzielnie Wojewódzkiej Komisji do decyzji, z wyszczególnieniem od jak dawna dana instytucja posiada bufet i czy posiadała koncesję przed 23.IV 1920 r.

3) Odnośnie do punktu 1 uchwały Pow. Komisji do Walki z Alkoholizmem na pow. Brzeziński z dnia 6.VIII b. r. uchwalono zwrócić uwagę wyżej wspomnianej Komisji na niedopuszczalność przedłużania terminu zmiany lokalu, nieodpowiadającego art. 6 ustawy, na tak długi okres czasu.

4) Odnośnie do punktu 2 uchwały Pow. Komisji do Walki z Alkoholizmem na pow. Kolski uchwalono zwrócić uwagę tej Komisji na ścisłe stosowanie się do art. 6 ustawy z dnia 23.IV 1920 r.

5) Podanie Ciążyńskiego Józefa, uchwalono zwrócić Pow. Komisji do Walki z Alkoholizmem do dalszego urzędowania, w myśl § 8 Regulaminu dla Komisji do Walki z Alkoholizmem.

6) Podanie Wojciecha Kowalskiego o pozostawienie det. handlu win i wódek w dotychczasowym lokalu uchwalono zwrócić Miejskiej Komisji do kompetentnego urzędowania.

7) W związku z wydaniem koncesji firmie „Bajgelman i Korngold" z pomieszczeniem w budynku pod L. 3, przy ulicy Moniuszki w Łodzi, w odległości zaledwie kilkunastu metrów od budynku Sądu Wojskowego uchwalono zwrócić uwagę Dow. Okr. Korpusu Nr. IV na okoliczność, że władze wojskowe wydają przedsiębiorstwom szynkarskim nieodpowia-

dającym art. 6 ustawy z dnia 23.IV 1920 r. zaświadczenia, żadnym przepisem nieprzewidziane (pismo D. O. K. Nr. IV z dnia 7.XI 1925 r. L. 18114/Org.).

8) Podanie Tadeusza Uryszka, w sprawie zezwolenia mu na prowadzenie det. handlu win i wódek w Woli-Wiązowej w lokalu nie odpowiadającym art. 6 ustawy z dnia 23.IV 1920 r. Komisja uchwaliła zaopinjować przychylnie i zezwolić na dalsze prowadzenie tego przedsiębiorstwa w dotychczasowym lokalu do dnia 31.XII 1927 r.

9) Pismo Magistratu m. Aleksandrowa z dnia 4.X b. r. L. 5395 w sprawie przyznania jeszcze jednej restauracji, Komisja uchwaliła przesłać Izbie Skarbowej w Łodzi do kompetentnego urzędowania w ramach kontyngentu uchwalonego na rok 1927.

10) Komisja uchwaliła nie zgodzić się na uznanie koncesji Resursie Rzemieślniczej w Brzezinach za ponad liczbową na rok 1927.

11) W związku z uchwałą Pow. Komisji w Koninie z dnia 2.XI 1926 r. i w Radomsku z dnia 30.IX b. r. uchwalono wyrazić tym Komisjom uznanie za rozpoczętą akcję zwalczania alkoholizmu, a odnośne wyciągi wyżej wspomnianych protokułów przesłać p. Naczelnikowi Wydziału Zdrowia, Urzędu Wojewódzkiego — do kompetentnego urzędowania.

Za Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do Walki z Alkoholizmem

(—) Zakrzewski
Naczelnik Wydziału.

Ogłoszenie.

Syndyk tymczasowy masy upadłości firmy „Bracia Samet“ wzywa wierzycieli tejże firmy na dzień 30 listopada 1926 r. na godz. 12-tą w południe do Sądu Okręgowego w Łodzi (pokój Nr. 40) celem zawarcia układu lub też, w razie niedojścia układu do skutku, celem wyboru syndyków ostatecznych.

Sędzia-Komisarz F. Goldsztein

Syndykt tymczasowy Piotr Kon, adwokat.

Ogłoszenie.

Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 23 listopada 1926 roku postanowił ogłosić upadłość Chaimowi Szmulowi Chrzanowiczowi, oznaczając początek upadłości na dzień 21 listopada 1926 r., osadzić upadłego Chrzanowicza w areszcie dla dłużników, Sędzią Komisarzem mianować Sędziego Handlowego Józefa Kona, kuratorem upadłości adw. Afterguta, zam. w Łodzi, Piotrkowska Nr. 6.

Wzywam wszystkich wierzycieli do zgłoszenia swoich pretensji do masy.

Łódź, w listopadzie 1926 r.

Kurator upadłości.
Adwokat Oskar Aftergut.

Z mocy art. 476 K. H. wzywam wierzycieli Chaima Szmula Chrzanowicza aby w dniu 7 grudnia 1926 r. o godz. 12-ej w południe stawili się osobiście lub przez pełnomocników w Sądzie Okręgowym w Łodzi, w Wydziale Handlowym, celem wysłuchania sprawozdania kuratora i wyboru kandydatów na syndyków tymczasowych.

Sędzia Komisarz
Józef Kon‘

Edykt.

Marceli Chmielecki, syn Andrzeja i Tekli, urodz. dnia 11-I 1878 r., wyznania rzymsko-kat., z zawodu rolnik, zamieszkały ostatnio Grabów, gm. Grabów, powiat Łęczyca, powołany wskutek mobilizacji do armji rosyjskiej, gdzie służył w 19 pułku kolejowym, dotychczas do domu nie powrócił, nie daje o sobie znaku życia i z powodu niewiadomego miejsca jego pobytu jest poszukiwany przez P. K. U.-Kutno, wskutek prośby jego żony, Marjanny, o uznanie za zaginionego.

Wzywa się wszystkie, osoby posiadające o wyżej wymienionym jakiekolwiek wiadomości, mogące świadczyć o jego zaginieniu lub istnieniu, do zawiadomienia o tem P. K. U. Kutno w ciągu trzech miesięcy od daty niniejszego edyktu z powołaniem się na L. dz. 24852.

Adamczewski Władysław zagub. ks. wojsk. rocz. 1903, wyd. przez P. K. U. Łódź m. 3683 3 2

Adamus Marjanna zagub. dowód osob., wyd. w Wolborzu. 3606 3-3

Ajzenman Jakób zagub., dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3589 3-3

Abowicz Jakub zagubił portfel wraz z wekslem na sumę zł. 100, pł. 15/XII-26 z wystawienia Grinwalda na zlec. J. Abowicza oraz ks. wojsk. r. 1901, wyd. przez P. K. U. Kalisz. 3732 3 1

Adamczewski Wł. zagubił legitymację zapomogową. 3731-3-1

Brysz Lajzer z Zagórowa zagubił ks. wojsk. z dowodem osobistym. 3712 3-1

Buss Stanisław zagubił kartę zwolnienia r. 1901, wyd. przez P. K. U. w Skierniewicach. 3742-3-1

Bagiński Franciszek zagub. ks. wojsk. r. 1899, wyd. przez 10 pułk Ułanów w Białymstoku. 3747-3-1

Borensztejn Abram zagubił 3 weksle: dwa po zł. 150, I pł. 19/XI-26 II pł. 26/XI-26 z wystaw. R. Zelmanowicz, trzeci na zł. 60, pł. 17/XI-26 z wyst. Jan Janiec. Niniejsze weksle unieważniono. 3607-3-3

Barska Antonina zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi. 3667-3-2

Brener Maksymiljan zagubił paszport zagraniczny, wyd. przez Konsulat Polski w Brukseli. 3664-3 2

Budziszewski Czesław zagub. ks. wojsk. z kartą mob. r. 1895, wyd. przez P. K. U. Łódź-miasto. 3663-3-2

Belfer Boruch Mordka zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu oraz wyciąg z ksiąg stałej ludności na imię Motel Goldwasser. 3579-3-3

Benkel Jakub zagub. ks. wojskową r. 1904, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3608-3-3

Bresler Judka zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3688-3 2

Bojanowski Wilhelm zagubił ks. wojsk. z kartą mob. r. 1895, wyd. przez P. K. U. Łódź-miasto. 3574-3-3

Boblewska Bronisława zagub. legitymację urzędn. za Nr. 179/I. 3658-3-2

Berkowicz Lajer zagubił ks. wojsk. r. 1894, wyd. przez P. K. U. Łódź. 3613-3-3

Bienkowski Stefan zagub. ks. wojsk. r. 1891, dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Lutomiersk oraz patent kateg. 5 ej. 3563-3 3

Bogołębski Józef zagubił kartę wojskową rocz. 1895. 3631-3-3

Bogołębski Józef zagubił dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Żeromin. 3622-3 3

Bajer Leon zagub. ks. wojsk. r. 1904, wyd. przez P. K. U. Sieradz oraz kartę ewidenc. na konia. 3746-3-1

Baranowski Józef zagub. ks. wojsk. r 1894, wyd. przez P. K. U. w Kutnie. 3765-3-1

Balcer Franciszek zagub. ks. wojsk. r. 1897, wyd. przez 3 pułk ułanów w Warszawie. 3701 3-1

Cerecki Rudolf zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3759-3-1

Ciołek Stanisław zam. we wsi Studzienka, gm. Szymanowice, pow. Słupeckiego zagub. ks. wojsk., wyd. przez P. K. U. Koniu r. 1894. 3757-3-1

Czerednikow Aleksander zagub. dowód osob. oraz ks. wojsk. r. 1898, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3702-3 1

Choiński Jan zagub. ks. wojskową, wyd. przez P. K. U. Sieradz. 3605-3 3

Cebula Z. zagubił karty ewidenc. za Nr. 1460 i 1461 ze świadectwami na konie. 3617-3-3

Cukier Wolf zagubił kartę ewidenc. na konia za Nr. 18522. 3571-3 3

Dzierżawa Franciszek zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi, kartę komisyjną wojskową z P. K. U. Łódź oraz legitymację bezrobotnych. 3600 3-3

Dobrowolski Jan zagubił dowód osob., wyd. przez Kom. Rządu na m. Łódź. 3588-3 3

Dering Rudolf zagubił Nr. od wozu 2193. 3557-3-3

Dytberner Alfons zagubił ks. wojsk. r. 1900, wyd. przez P. K. U. Łódź-powiat. 3610-3-3

Dopadlik Antoni zagubił ks. wojsk. r. 1887, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3570-3-3

Deptalska Janina zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Komendę P. P. 3642 3-2

Erlich Lewek Abram zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. P. P. 3648-3-2

Epsztajn Marja zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3586-3-3

Eidelstein Abram Mordka zagub. patent kateg. IV, wyd. przez Urząd Skarbowy w Łasku. 3730 3-3

Frajman Aron zagubił świadectwo na konia. 3621-3-3

Felczak Jan zagub. ks. wojskową r. 1890, wyd. przez P. K. U. w Kutnie. 3624-3-2

Frajman Icek Symcha zagub. ks. wojsk. rocz. 1904, wyd. przez Magistrat m. Łodzi. 3671-3-2

Golda Winkle zagub. dowód osob., wyd. przez Kom. Rz. m. Łodzi. 3636-3-2

Gliksman Szmul zagubił weksel na zł. 50, pł. 1/I-1927 wyst. Arbus Izydor oraz ks. wojsk. r. 1901, wyd. przez P.K. U. Łódź-m. 3685-3-2

Gelchard Zofja zagub. tymczasowy dowód osob., wyd. w Groznym. 8562-3-3

Giepert Władysław zagub. ks. wojsk. r. 1895, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3566-3-3

Gross Gustaw zagub. ks. wojskową r. 1894, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3615-3-3

Gerson Piotr zagubił 2 weksle po zł. 300, pł. 17/XI-26 w Bydgoszczy z wystaw. Zelman na zlec. Frajdenrajch w Tomaszowie, pozwolenie na broń na rok 1926 i 1927 z zezwoleniem na prawo jazdy samochodem Nr. 11191. Łaskawy znalazca zechce zwrócić za wynagrodzeniem Gersonowi P. w Bydgoszczy, ul. Dworcowa Nr. 35 lnb w Łodzi, Piotrkowska Nr. 31. 3611-3-3

Gniewiszewski Wacław zagubił kartę zwolnienia, wyd. przez Kom. Poborową w Łodzi. 3620-3-3

Herszkowicz Mordka zagubił zaświadcz. wojsk. r. 1903, wyd. przez Kom. Pobor. w Łodzi. 3604-3-3

Heyman Stanisław zagubił kartę wojsk. r. 1902, wyd. przez P.K.U. Warszawa. 3639-3-2

Hurtzig Frydrych zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3649-3-2

Hein Wilhelm zagubił ks. wojsk. r. 1901, wyd. przez P. K. U. Łódź m. 3692 3-2

Hajduk Władysława zagubiła nadkartę fabryczną od dowodu osobistego. 3691-3-2

Hahn Marta Marja Helena zagubiła dowód osob., wyd. przez St. Kaliskie d. 9/III-1926 za Nr. 95. 3568-3-3

Jóźwik Antoni zagubił dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Rąbów. 3618-3-3

Jeżyna Antoni zagub. ks. wojskową r. 1894, wyd. przez P. K. U. Tomaszów. 3583 3-3

Josifowicz Mojżesz zagub. kartę powołania r. 1903, wyd. w Łodzi. 3581-3-3

Janik Stanisław zagubił ks. wojsk. r. 1897, wyd. przez P. K. U. Skierniewice. 3595 3 3

Jędrzejczyk Michał zagub. ks. wojsk. r. 1894, wyd. przez P. K. U. w Sieradzu. 3591-3-3

Jaworski Władysław zagubił ks. wojsk. rocz. 1894, wyd. przez P. K. U. Konin. 3716-3-1

Jaksa Stanisław zagubił dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Żelechynek. 3736-3-1

Jędrychowski Władysław zagub. ks. wojsk. r. 1892 wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3726-3-1

Kolberg I. zagub. weksel na Dol. 100, pł. 12/XI-26 z wystaw. N. Baues na zlec. Wolfa Kujawskiego. Żyro: Chaskel Borg. Niniejszym weksel unieważniono. 3709-3-1

Kryjan Józef zagubił kartę zwolnienia z Policji Państwowej m. Białegostoku. 3706-3-1

Kus Luba zagub. dowód osob., wyd. w Kamińsku. 3744-3-1

Kasińskiemu Wacławowi skradziono ks. wojsk., wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3743-3-1

Kowalska Paulina zagub. legitymację zapomogową Nr. 3294 oraz paszport niemiecki. 3537-3-3

Kacprzak Józef zagubił ks. wojsk. r. 1892, wyd. przez P. K. U. Łódź-pow. 3559-3-3

Kalinowski Adam zagub. ks. wojsk. r. 1891, wyd. przez P. K. U. w Sieradzu. 3576-3-3

Kociak Stanisław zagub. wyciąg z ksiąg stałej ludności ze stemplem rejestrac. r. 1908. 3585-3-3

Korn Jakub zagubił ks. wojskową r. 1891, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3592-3-3

Klajnman Szaja zagub. 2 patenty kateg. 3 i 8, wyd. w Łodzi przez Urząd Skarbowy. 3676-3-2

Klupski Lejzor zagub. dowód osob., wyd. w Sompolnie, ks. wojsk. r. 1899, wyd. przez P. K. U. Konin oraz patent kateg. 8-ej. 3690-3-2

Korn Lajbuś Dawid zagubił tymcz. dowód osob., wyd. w Kaliszu. 3556-3 3

Kon Czarna zagub. ks. z Kasy Chorych m. Łodzi. 3644-3-2

Kopka Kazimierz zagubił ks. wojsk. r. 1893, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3584-3-3

Kukuła Stanisław zagub. tymczasowe zaświadczenie demob. r. 1897, wyd. przez P. K. U. Kalisz. 3740-3-1

Koszewski Roman zagub. ks. wojsk. r. 1902, wyd. przez P. K. U. Modlin. 3641-3-2

Kosiński Stefan zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3650-3-2

Kubik Jan zagub. zaświadcz. wojsk. r. 1903, wyd. z Kom. Poborowej w Łodzi. 3684-3-2

Kuperman Szlama Fiszel zagub. legitymację dorożkarską za Nr. 484. 3678 3-2

Kacprzak Stanisław zagub. ks. wojsk. r. 1894, wyd. przez P. K. U. w Sieradzu. 3739-3-1

Kasprzyk Stanisław zagubił ks. wojsk. r. 1893, wyd. przez P. K. U. Łask. 3733-3-1

Kaźmierczak Józef zagub. kartę ewidenc. za Nr. 11152 na klacz, maści gniadej, lat 8. 3756-3-1

Kachen Frajda zagub. wyciąg z ksiąg stałej ludności, wyd. w Kutnie. 3722-3-1

Krawczyk Stanisław zagub. ks. wojsk. r. 1899, wyd. w Suwałkach. 3724-3-1

Kiźlik Józefa zagub. dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Kleszczów. 3764-3-1

Lipski Szmul Józef zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3708-3 1

Lewandowicz Władysław Bartłomiej zagub. ks. wojsk. r. 1895, wyd. przez P. K. U. Sieradz. 3647-3-2

Lemke Michał zagubił pozwolenie na broń za Nr. 227332 z kartą łowiecką za Nr. 100006, wyd. przez St. Łódzkie. 3580 3 3

Loba Marjanna zagub. dowód osobowy kolejowy. 3594-3-3

Lipszyc I. zagubił weksel na zł. 200, pł. 10/XI-26 wyst. Jud Prokarz. Niniejszym weksel unieważniono. 3707-3-1

Lubart Wolf zagub. kartę mob. r. 1899, wyd. przez P. K. U. Sochaczew. 3729-3-1

Lipszyc H. zagub. weksel na zł. 500, pł. 22/XI-26 wyst. Korzuszak na zlec. Ciesielski i Sp. 3723-3-1

Ligenza Klara zagub. legitymację zapom. za Nr. 8588. 3704-3-1

Łaszcz Józef zagub. legitym. zapomog. za Nr. 1679 oraz zaświadcz. rejestrac. r. 1889, wyd. przez P. K. U. Łódź m. 3638-3-2

Miller Rajnhold zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi. 3715 3-1

Mastalerz Antoni zagub. legitymację zapomog. 3741-3-1

Miller Lipa zagub. kartę mob. r. 1892, wyd. w Radomiu. 3575-3-3

Mendlowicz Dawid Hersz zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi. 3573-3-3

Micenmacher Mordka Josyf zagubił zaświadcz. wojskowe z Kom. Pobor. w Łodzi r. 1905. 3596-3-3

Marks Otto zagub. ks. wojsk. z kartą mob. r. 1901, wyd. przez P. K. U. Łódź m. 3665-3-2

Miniewicz Bolesław zagubił rewolwer syst. „Sauer" za Nr. 33933 Kal. 7,65. 3626-3 2

Mirecka Stanisława zagubiła dowód osob., wyd. w Łodzi. 3689-3-2

Miniszewski Władysław zagubił ks. wojsk. z kartą wojsk. r. 1895 oraz dowód osob. 3652 3-2

Marczyńskiemu Kazimierzowi skradziono ks. wojsk. r. 1903, wyd. w Wilnie oraz nadkartę fabryczną. 3737-3-1

Mogilski Kazimierz zagub. ks. wojsk. r. 1895, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3727-3-1

Melka Antoni zagubił ks. wojsk. r. 1896, wyd. przez P. K. U. Sieradz. 3754-3-1

Miałkowski Józef zagub. Nr. 2117 od wozu. 3753-3-1

Mankowski Stanisław zagub. ks. wojsk. r. 1894, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3670 3-2

Malinowski Franciszek zagubił legitymację służbową za Nr. 789, wyd. przez Kom. Okręgową w Łodzi. 3680 3-2

Nossalska Józefa zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi. 3654 3-2

Osiecki Władysław zagubił zaświadcz. wojsk. z Kom. Poborowej oraz różne papiery wojskowe, wyd. przez P. K. U. Konin. 3681-3-2

Ostojski Feliks zagubił ks. wojsk. r. 1896, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. oraz ks. z Kasy Chorych m. Łodzi. 3666-3-2

Olek Jan zagubił legitymację zapomogową za Nr. 9411. 3751 3-1

Pałęcki Adam zagub. ks. wojsk. r. 1893, wyd. przez P.K.U. Łódź-m. 3699-3-1

Podciechowski Stanisław zagubił rewolwer (mauzer) Nr. 27002. 3561-3-3

Pdzerowski Jan zagubił ks. wojsk. r. 1895, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3653-3-2

Palusiński Piotr zagub. kartę tymcz. urlopow. rocz. 1903, wyd. przez 45 pułk piechoty w Równie. 3673-3-2

Piotrowski Piotr zagubił ks. wojsk. r. 1896, wyd. przez P. K. U. Łódź-pow. 3697-3-2

Podczaski Feliks zagubił ks. wojsk. z kartą mob. r. 1898, wyd. przez P. K. U. Łódź. 3597-3-3

Pawlicki Józef zagubił ks. wojsk. r. 1898, wyd przez P. K. U Łódź-m. 3577-3-3

Palusiak Małgorzata zagubiła legitymację zapomogową. 3612-3-3

Poliwoda Chaja zagub weksel na zł. 24, pł. 28/8-26 wyst. Moszenberg na zlec. Poliwody. Niniejszym weksel unieważniono. 3677 3-2

Pyziak Władysław zagub. paszport rosyjski oraz 2 wyroki na imię Antoniego i Stanisława Bienia-ów z Businy oraz Adama Kulaka z Pudłowa. 3698-3-2

Rotblum Jakób zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3763-3-1

Rozenblum Chil zagub. dowód osob., wyd. w Szydłowcach oraz ks. wojsk. r. 1897, wyd. przez P. K. U. Lublin. 3703-3-1

Rotkop Majer zagub. dowód osob., wydany przez Kom. Rządu m. Łodzi. 3745-3-1

Rau Jan zagubił paszport niemiecki, wydany w Łodzi. 3734-3-1

Ryzenberg Cyrla zagub. dowód osob., wyd. przez Kom. Rządu oraz legitymację zapomog. za Nr. 2195. 3694-3-2

Racz Roman zagub. ks. wojskową r. 1891, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3645-3-2

Rozenblat Szmul Chajm zag. ks. wojsk. rocz. 1890, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3643-3-2

Rozenblumowi Dawidowi Herszowi skradz. dowód osob., kartę nadliczb. z Kom. Pobor. r. 1903 oraz patent kateg. 4-ej, wyd. w Brzezinach. 3637-3-2

Rabinowicz Abram Pinkus zagubił ks. wojsk. r. 1894, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3614-3-3

Radke Henryk zagubił patent kateg. 4-ej na sprzedaż owoców i ziemiopłodów. 3672-3 2

Rejman Bolesław zagubił ks. wojsk. r. 1899, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3657-3-2

Rozynowicz Ruchla Zlata zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3682 3-2

Rozenwasser Icek zagub. ks. wojsk. z kartą mob r. 1900, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3675-3 2

Stefański Teodor zagub. kartę zwolnienia r. 1897, wydaną przez P. K. U. Konin. 3717-3 1

Szamowski Henryk Szczęsny zag. rewolwer za Nr. 603220. 3738-3-1

Saletka Józef zagub. ks. wojsk. r. 1892, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3728 3-1

Stokłos Piotr zagub ks. wojsk. r. 1898, wyd. przez P. K. U. Łódź m., legitym. samochodu osob. Ł. D. 698 oraz prawo jazdy szoferskiej Nr. 97. 3760-3 1

Saar Stanisław zagub. ks. wojskową r. 1901, wyd. przez P. K. U. w Przemyślu z kartą mob. 3752-3-1

Szulc Roman zagub. ks. wojsk. r. 1894, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. oraz paszport niemiecki. 3743-3-1

Szychowie Wincenty zagubił ks. wojsk. rocz. 1892, wyd. przez P. K. U. Łódz-powiat. 3565-3-3

Sobczak Szczepan zagubił ks. wojsk. r. 1898, wyd. przez P. K. U. Kalisz oraz dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Tyniec. 3564-3 3

Skowrońska Marjanna zagub. wyciąg z ksiąg stałej ludności, wydany przez Magistrat m. Brzezin. 3659-3-2

Szosten Samuel Aron zagub. ks. wojsk. r. 1892, wydaną przez P. K. U. Łódź-m. 3634 3-2

Szmagier Jerzy zagubił ks. wojsk. rocz. 1893, wyd. przez P.K. U. Łódź-m. 3633 3-2

Szczepaniak Wacław zagubił ks. wojsk. rocz. 1894, wyd. przez P. K. U. w Tomaszowie 3628 3-2

Szmidt Maks zagubił zaświad. wojsk. r. 1906, wyd. w Łodzi. 3572-3-3

Szeradzki Mojsze Wolf zagub. ks. wojsk. rocz. 1891, wyd przez P. K. U. Łódź. 3599-3-3

Szpiro Izrael zagub. kartę poborową, wyd. przez Komisję Poborową w Łodzi. 3656-3-2

Szulczinger Uszer zagubił ks. wojsk. r. 1893, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3687-3-2

Sikorski Franciszek ze wsi Sikawica, gm. Wygiełzów, pow. Łaskiego, zagub. ks. wojskową, wydaną przez P. K. U. Sieradz rocz. 1898. 3660-3-2

Skradziono w hurtowni tytuniowej Nr. 2 w Łodzi ks. kontową z ks. detalu wraz ze znaczkami stemplowemi. 3655 3-2

Szumraj Golda zagub. 2 dowody osob. oraz legitymację zapomog. Nr. 5100. 3593-3-3

Stępniewskiemu Antoniemu skradziono 7 weksli, 3 po zł. 100 i 4 po zł. 50, płat. 1-XI 1926 r. z wystaw. Grabera oraz dowód osobisty, wyd. w Brzezinach. Niniejsze weksle unieżniono. 3695-3-2

Stępniowi Aleksandwi, wójtowi gm. Zapolice skradziono legitymację wójtowską, wydaną przez Wydział Powiatowy w Łasku, pozwolenie na broń myśliwską na rok 1926 wraz z pozwoleniem na polowanie, wydane przez Starostwo Łaskie oraz 2 weksle in blanco po zł. 150 każdy, wyst. przez Kazimierza Stępnia 3625-3-2

Skarżycki Józef zagub. książeczkę wojsk. r. 1891, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3627-3 2

Szubert Stanisław zag. kartę ewidencyjną na konia za Nr. 992. 3700-3-1

Szlezynger Moszek zagub. ks. wojsk. r. 1892, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3598-3-3

Sumraj Herman zagubił ks. wojsk. r. 1893, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3721-3 1

Sobalski Wojciech zagub. ks. wojsk. z kartą powołania r. 1885 oraz dowód osob., wyd. w Łodzi. 3602-3-3

Szypowski Franciszek zagub. ks. wojsk. r. 1898, wydaną przez P. K. U. Łódź m. 3725-3-1

Tejer Nysel zagubił dowód osobisty, wyd. przez Komisarjat Rządu w Łodzi. 3635-3-2

Unieważniono ks. oszczędn. Banku Gospod. Krajowego w Łodzi Nr. 666, wyd. na imię Antoniny Petrykowskiej. 3616-3 3

Unieważniam skradz. kwit na dol. 344½ oraz Frs. Szw. 637, płatny 10-I 27 r. na zlec. Antoniny Petrykowskiej. 3674-3-2

Winiewski Marjan zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu oraz zaświadczenie wojskowe r. 1905. 3592-3-3

Waliszek Józef zagubił dokument podróży, wydany przez Urząd gm. Niemysłów. 3587-3 3

Walkowski Nikodem zagubił ks. wojsk. rocz. 1893, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3640 3-2

Waksberg Chaskiel zagubił ks. wojsk. rocz. 1891, wyd. przez P. K. U. Końskie. 3646 3-2

Winter Chajm Dawid zagub. dokument podróży, wyd. przez 26 p. p. w Skierniewicach 3629-3-2

Wygodzkiej Chanie skradziono dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. P. P. 3630 3-2

Właszczowski Szlama zagubił ks. wojsk. r. 1895, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. oraz dowód osobisty. 3651-3-2

Winiecki Andrzej z Nowejwsi, zagub. ks. wojskową rocz. 1895. wyd. przez P. K. U. Konin. 3662-3 2

Winter Hersz zagub. ks. wojskową z kartą demob. r. 1901, wyd. przez P. K. U. Łódźmiasto oraz patent kateg. 5-ej. 3578 3 3

Wajnberg Izydor zagub. dowód osob.. wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3718-3 1

Witelzon Szymon zagub. ks. wojsk. r. 1900, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3720 3-1

Walczak Jan zagub. ks. wojskową r. 1888. wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3714 3-1

Wojtanek Jan zagubił kartę powołania r. 1904, wyd. przez P. K. U. Łask w Sieradzu. 3713-3 1

Wilf Józef zagub. ks. wojsk. r. 1894, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3749-3-1

Woźnica Stanisław zagubił ks. wojsk. r. 1896, wyd. przez P. K. U. w Kutnie. 3762 3-1

Zajda Ignacy zagub. ks. wojsk. r. 1894, wyd. w Pabjanicach. 3705-3-1

Zaginęła koncesja na prowadzenie tkalni ręcznej, wyd. przez Urz. Wojewódzki w Łodzi na imię Szpilki Arona. 3669-3-2

Zagubiono tabliczkę wozową za Nr. 1287 z firmy Suwalski, Radwańska 35. 3750-3-1

Zaginęła karta ewidenc. od konia za Nr. 8498, wyd. na imię G. Haeuser. 3603-3-3

Zbrożek Edmund zagub. ks. wojsk. r. 1894, wyd. w Łodzi przez P. K. U. 3623 3-3

Zielonka Teofil zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu oraz zezwolenie na broń. 3601-3 3

Zaginął patent kategorji 5-ej, wyd. na imię Mordka Hersz Warszawskiego — ul. Kilińskiego Nr. 169. 3609 3-3

Zaginęło pokwitowanie od zapłaconego komornego za czas od 1/4-24 r. do 1/7-26 na imię Zylbermana Eljasza zam. w Łodzi przy ul. Zawadzkiej Nr. 14. 3619-3-3

Zaginęło zezwolenie na uruchomienie fabryki, wyd. przez Kom. Rządu w Łodzi za Nr. 5294/19 na imię Adolf Kebsz. 3582 3-3

Zaginęło zezwolenie na prowadzenie mechanicznej olearni, wydane przez Urząd Wojewódzki na imię Abrama Rabinowicza. 3668-3 2

Zaginęła karta powołania, wyd. przez P. K. U. Konin na imię Franciszka Adamskiego z Lututowa, gm. Sampolno. 3661-3-2

Zagubioną ks. wkładową, wyd. przez Koluszkowskie Towarzystwo Pożyczkowo-Oszczędnościowe w dn. 30-VI-1914 roku za Nr. 856, na imię Zofji Janowicz, unieważniono. 3686-3-2

Zylke Walter zagub. zaświadczenie wojsk. rocz. 1905 z Komisji Poborowej w Łodzi oraz zaświadczenie piekarskie 3693-3-2

Zaginął kwit kaucyjny na zł. 40 Nr. 30277 z Gazowni Łódzkiej na imię Wolf Gad. 3560-3-3

Zaginęło zezwolenie na 1-no dniowy bufet na sprzedaż trunków wyskokowych, wyd. przez Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państw. w Sieradzu. 3558-3-3

Zaginął dowód osob. na imię Bazana Stanisława, wyd. przez Star. Stopnickie za Nr. 4859/25. 3569-3-3

Zaginęła karta rejestracyjna Nr. 750, wyd. przez Izbę Skarbową w Łodzi dn. 14-I-26, firmie Samuel Turner i S-ka w Łodzi, ul. Piotrkowska Nr. 48. 3632-3-2

Zagubiono legitymację służbową. wyd. przez Komendę Wojewódzką P. P. w Wilnie za Nr. 1659 na imię Stanisława Zielińskiego, posterunk. P. P. w Koninie, Wojew. Łódzkiego. 3719-3-1

Zagubiono dowód osob., wyd. przez St. w Łęczycy na imię Antoniego Rogalskiego oraz patent na handel świń. 3755 3-1

Żmiejewska Józefa ob. Spychalska zagub. paszport rosyjski, legitymację zapomog. Nr. 1743 z ks. fabryczną. 3596 3-2

Drukarnia Państwowa w Łodzi, Piotrkowska 86